

การเปรียบเทียบจำนวนคดียาเสพติดในเขตกรุงเทพมหานคร

นางสาวพัชรา นนทรีย์
นางสาวพัชรินทร์ เมธวณิช
นางสาวสุชีรา อุปพันธ์พงศ์ชัย

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาสถิติประยุกต์
คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2543

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 39872
วัน, เดือน, ปี 11 ก.ค. 2544

.b.....
.i.....

**The Comparison of the number of drug cases
in Bangkok Metropolitan**

Miss Patchara Nonsee

Miss Patcharin Maytavanich

Miss Suchira Upapunpongchai

**A Special Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for
the Degree of Bachelor of Science
Department of Applied Statistics
Faculty of Science**

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

2000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าอนุมัติ

หัวข้อปัญหาพิเศษ การเปรียบเทียบจำนวนคดีอาชญากรรมในเขตกรุงเทพมหานคร
โดย นางสาวพัชรา นนทรีย์
 นางสาวพัชรินทร์ เมฆวนิช
 นางสาวสุชีรา อุปพันธ์พงษ์ชัย
ภาควิชา สถิติประยุกต์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ

ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้นำปัญหาพิเศษฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

ลายเซ็น

(ผศ.วารัตน์ เรืองรัตนเมธี)

หัวหน้าภาควิชา

คณะกรรมการปัญหาพิเศษ

(ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ)

ประธานกรรมการ

(อาจารย์วราพร เหลือสินทรัพย์)

กรรมการ

(อาจารย์สายชล สินสมบุรณ์ทอง)

กรรมการ

ลิขสิทธิ์ของภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ	การเปรียบเทียบจำนวนคดียาเสพติดในเขตกรุงเทพมหานคร
โดย	นางสาวพัชรา นนทรีย์ นางสาวพัชรินทร์ เมธวณิช นางสาวสุชีรา อุปพันธ์พงศ์ชัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. มนต์ ไพฑูรย์เจริญตาก
ภาควิชา	สถิติประยุกต์
ปีการศึกษา	2543

บทคัดย่อ

ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มและเปรียบเทียบจำนวนคดียาเสพติดที่จำแนกตามชนิดยาและข้อหาที่จับกุมได้ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิที่เก็บรวบรวมไว้ที่ศูนย์ข้อมูลและสถิติ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ในปี พ.ศ. 2540-2542 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย ค่าร้อยละ และไคสแควร์

ผลการศึกษา พบว่า จำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้ มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะยาบ้ามีการเพิ่มขึ้นมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น สัดส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดและแต่ละชนิดยาที่จับกุมได้จากทุกพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะปี พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นปีล่าสุดของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ พบว่า อัตราส่วนจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดและชนิดยาต่างๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน จำนวนคดียาเสพติดแต่ละชนิดที่จับกุมได้ พบมากในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 เมื่อรวมจำนวนข้อหาทั้ง 3 ปีเข้าด้วยกัน พบว่า อัตราส่วนของจำนวนข้อหาในแต่ละข้อหาที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน ข้อหาผู้ผลิตพบมากที่สุดในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 ข้อหาผู้จำหน่ายและผู้เสพพบมากที่สุดในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 ส่วนข้อหาผู้ครอบครองพบมากที่สุดในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2

Special Problem Title	The Comparison of the number of drug cases in Bangkok Metropolitan
Name	Miss Patchara Nonsee Miss Patcharin Maytavanich Miss Suchira Upapunpongchai
Special Problem Advisor	Assistant Professor Dr. Manat Pithuncharunlap
Department	Applied Statistics
Academic Year	2000

Abstract

The purpose of this special problem is to study the tendency and comparison of the number of drug cases which are classified based on drug types and charges of drug accused in Bangkok. The secondary data on the number of drug cases in 1997 – 1999 from the information and Statistic Center, The General Headquarters of Metropolitan Police, is used. Statistical method used in the data analysis are percentage and chi-square test.

The results indicated that the number of cases for sum of drug types was increased over the 1997-1999. Amphertamean had a much higher increase in the number of cases than the other drug types. The proportion of the Metropolitan Police Headquarters, in the number of cases for sum and each of drug types, did not remain the same for all the three years. There was significantly different in the ratio of the Metropolitan Police Headquarters in the number of cases for sum and various of drug types when only the latest having data of 1999 was used. Most of the number of cases for each of drug types were found at the Fifth or Second Metropolitan Police Headquarters. After pooling over the three years of 1997-1999 data for drug charges, three was significantly different in the ratio of the Metropolitan Police Headquarters in the number of cases for each of drug charges. Most of the number of cases for the charge of drug producing, vendor and addict or occupant were found at the First, the Fifth or the Second Metropolitan Police Headquarters, respectively.

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร. มนต์ ไพฑูรย์เจริญลาภ อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ และ อาจารย์วรารพร เหลือสินทรัพย์ อาจารย์สายชล สตินสมบุญทอง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้ คำปรึกษา คำแนะนำต่างๆ ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไข จนทำให้ปัญหาพิเศษนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สุจิตรา สุคนธมัต ที่กรุณาให้คำปรึกษาวิธีการใช้โปรแกรม SPSS

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาสถิติประยุกต์ทุกๆ ท่าน ที่ให้ความรู้ และคำแนะนำ ต่างๆ มาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ บิดา - มารดา ของพวกเราที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจพวกเรามาโดย ตลอด

ขอขอบคุณ พ.ต.ท.ชาญวิทย์ ตั้งจิตรมณีสักดา สารวัตรแผนกศูนย์ข้อมูลและสถิติ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ให้ความช่วยเหลือ ในการค้นหาข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือพวกเรามาโดยตลอดนับตั้งแต่เข้ามา ศึกษาในสถาบันแห่งนี้

ขอขอบคุณคุณประยงค์ ทานนท์ และคุณจินตนา แสนศรี เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ ภาควิชาสถิติ ประยุกต์ ที่ช่วยเปิดห้องภาคให้พวกเราทำงานตลอดมา

นางสาวพัชรา นนทรีย์

นางสาวพัชรินทร์ เมธวนิช

นางสาวสุชีรา อุพันธ์พงษ์ชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษภาษาไทย	ก
บทคัดย่อปัญหาพิเศษภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	6
1.3 สมมติฐานในการวิจัย	7
1.4 นิยามคำศัพท์เฉพาะ	7
1.5 ขอบเขตการศึกษา	8
1.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน	8
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความหมายของยาเสพติด	10
2.2 ประเภทของยาเสพติด	11
2.3 ลักษณะของยาเสพติด	11
2.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	14
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินงาน	
3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	21
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
3.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	23

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	
4.1 ศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของจำนวนคดีอาชญากรรมคดีทั้งหมดและชนิดยาต่างๆ ที่จับกุมได้ในกองบัญชาการตำรวจนครบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2542	28
4.2 ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมคดีทั้งหมดที่จับกุมได้ระหว่างกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ของปี พ.ศ. 2540-2542	29
4.3 ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมคดีแต่ละชนิดที่จับกุมได้ระหว่างกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กองของปี พ.ศ. 2540-2542	31
4.4 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมคดีทั้งหมดที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ระหว่างกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง	42
4.5 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมคดีแต่ละชนิดที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ระหว่างกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง	44
4.6 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมคดีชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล	50
4.7 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมคดีชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ของปี พ.ศ. 2542 ในแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล	51
4.8 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมคดีในแต่ละข้อหารวมทั้ง 3 ปี ระหว่างพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง	60
บทที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์และอภิปราย	
5.1 สรุปผลการวิเคราะห์	68
5.2 อภิปราย	71

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ข

เอกสารอ้างอิง

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวนคดีอาชญากรรมชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ใน กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 – 2542	28
ตารางที่ 2 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วน โดยวิธี χ^2 -test ของจำนวนคดีอาชญากรรมทั้งหมดที่จับกุมได้ ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542	29
ตารางที่ 3 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วน โดยวิธี χ^2 -test ของจำนวนคดีเฮโรอีนที่จับกุมได้ของพื้นที่ กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542	31
ตารางที่ 4 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วน โดยวิธี χ^2 -test ของจำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้ของพื้นที่ กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542	33
ตารางที่ 5 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วน โดยวิธี χ^2 -test ของจำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้ของพื้นที่ กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542	35
ตารางที่ 6 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วน โดยวิธี χ^2 -test ของจำนวนคดีอาชญากรรมให้โทษอื่นๆที่จับกุม ได้ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542	37
ตารางที่ 7 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วน โดยวิธี χ^2 -test ของจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้ของพื้นที่ กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542	39
ตารางที่ 8 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วน โดยวิธี χ^2 -test ของจำนวนคดียากระตุ้นประสาทอื่นๆที่จับกุม ได้ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542	41

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 9 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวน คดีอาชญากรรมทั้งหมดที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test	43
ตารางที่ 10 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวน คดีเฮโรอีนที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 กองบังคับ การตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test	44
ตารางที่ 11 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวน คดียาบ้าที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับ การตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test	45
ตารางที่ 12 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวน คดีกัญชาที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับ การตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test	46
ตารางที่ 13 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวน คดียาเสพติดให้โทษอื่นๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test	47
ตารางที่ 14 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวน คดีสารระเหยที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับ การตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test	48
ตารางที่ 15 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวน คดียากระตุ้นประสาทอื่นๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test	49
ตารางที่ 16 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test	50

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 17 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 โดยวิธี χ^2 - test	51
ตารางที่ 18 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยวิธี χ^2 - test	52
ตารางที่ 19 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 โดยวิธี χ^2 - test	53
ตารางที่ 20 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 โดยวิธี χ^2 - test	54
ตารางที่ 21 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยวิธี χ^2 - test	55
ตารางที่ 22 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 โดยวิธี χ^2 - test	56
ตารางที่ 23 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 โดยวิธี χ^2 - test	57
ตารางที่ 24 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 โดยวิธี χ^2 - test	58
ตารางที่ 25 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 โดยวิธี χ^2 - test	59

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 26 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดในข้อหาผู้ผลิต ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2540 – 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล โดยวิธี χ^2 – test	60
ตารางที่ 27 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดในข้อหาผู้นำพา ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล โดยวิธี χ^2 – test	61
ตารางที่ 28 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดในข้อหาผู้เสพที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล โดยวิธี χ^2 – test	63
ตารางที่ 29 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดในข้อหาผู้ครอบครองที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล โดยวิธี χ^2 – test	64
ตารางที่ 30 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดในข้อหาผู้ครอบครองหรือผู้เสพที่จับกุมได้ ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการ ตำรวจนครบาล โดยวิธี χ^2 – test	65
ตารางที่ 31 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดี ยาเสพติดในข้อหาอื่น ๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล โดยวิธี χ^2 – test	67

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องการเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการอยากยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกาย และจิตใจตลอดเวลา และสุขภาพทั่วไปจะทรุดโทรมลง ได้แก่ ฝิ่น กัญชา ยานอนหลับ สุรา เป็นต้น (ประดิษฐ์ สาราณพัฒน์ , 2539)

ยาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญของทุกประเทศ และเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่ายาเสพติดมีผลกระทบต่อประเทศชาติในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้เกิดการสูญเสียอย่างมากมายทั้งทางตรงและทางอ้อม สำหรับทางตรงนับตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้จำหน่ายและผู้เสพยาเสพติดต้องสูญเสียเวลา และเงินทองโดยมิได้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือการพัฒนาประเทศแต่อย่างใด ส่วนผลเสียทางอ้อมนั้น รัฐบาลต้องสูญเสียงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในการปราบปรามทั้งผู้ค้า ผู้ผลิตและอาชญากรรมต่างๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการป้องกันและการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด (นายลิขิต เกอดสดีร์ศักดิ์, 2528) ส่วนทางด้านสังคม ยาเสพติดอาจมีส่วนชักนำให้เกิดปัญหาสังคมหมุนเวียน เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาวัยรุ่น ปัญหาโสเภณี ช่องโจร และการพนัน เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน (ไชยยศ เหมะรัชตะ , 2526) ดังนั้นยาเสพติดจึงเป็นตัวทำลายสภาพแวดล้อมที่ดีของสังคม และยังส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสังคมทุกด้านของประเทศ อีกทั้งยังสูญเสียแรงงานโดยไร้ประโยชน์ จึงเป็นเหตุให้รัฐบาลทุกสมัยให้ความสนใจและถือเป็นความสำคัญเร่งด่วนที่สุดที่จะต้องแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ลุกล่วงอย่างจริงจัง

การที่สภาพปัญหาของยาเสพติดของประเทศไทยทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น อาจสืบเนื่องมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ด้านสภาพของเศรษฐกิจที่เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ด้านการดำเนินงานตามแผนงานซึ่งยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรที่รับผิดชอบยังขาดความรู้เฉพาะทาง การขาดอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการสืบสวนและปราบปราม ในขณะที่ผู้ผลิตค้ายาเสพติด ได้พัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา (กรมตำรวจ. 2530) ด้านงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานมีน้อยทำให้ไม่มีอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยใช้ในการปราบปราม (วิเศษฐ์ เทพพานิช, 2540) หน่วยงานที่ทำงานด้านการป้องกันมีกำลังไม่เพียงพอ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการทำงานขาดความต่อเนื่อง ในด้านการปราบปราม การทำงานปราบปรามของเจ้าหน้าที่ไม่จริงจังและต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ทำงานด้านปราบปรามมีการรู้เห็นกับการกระทำความผิดด้วย (กิตติพัฒน์ พงษ์พันธ์ , 2539) อีกทั้งปัญหายาเสพติดในประเทศไทยมีลักษณะที่ครบวงจร กล่าวคือ มีผู้ผลิต ผู้เสพและผู้ค้า ทำให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศไทยมีความยุ่งยากและสลับซับซ้อนมากขึ้น

เนื่องจากอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นผู้กระทำและผู้รับผลกระทบมีความสมัครใจที่จะร่วมกัน ประกอบอาชญากรรมขึ้น(Edwin Schur, 1965) กล่าวคือผู้เสพยาเสพติดมีความพึงพอใจที่ซื้อขายเสพยาติมาเสพยาเพื่อตอบสนองความต้องการของร่างกาย จะเห็นได้ว่าแตกต่างไปจากอาชญากรรมอื่น ๆ ที่จะมีผู้เสียหาย ซึ่งผู้เสียหายมักจะนำเรื่องราวไปแจ้งหรือร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง เพื่อดำเนินการกับผู้กระทำผิดต่อไป ดังนั้น โอกาสที่เจ้าหน้าที่จะได้รับรายงานอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดจึงค่อนข้างน้อย ปกติแล้วการร้องทุกข์ของผู้เสียหายนั้นถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะสืบสวนคดีอาชญากรรม ในเมื่อปราศจากคำร้องทุกข์แล้วจึงย่อมสร้างความลำบากแก่เจ้าหน้าที่ ในการที่จะสืบสวนการกระทำความผิด นอกจากนี้ อาชญากรรมยาเสพติด มักดำเนินงานในรูปแบบองค์กรการ มีขอบข่ายที่เป็นระบบในลักษณะที่เรียกว่าอาชญากรรมองค์กร (Organize Crime) มีผู้กระทำผิดร่วมกันหลายคนและยึดถือเป็นอาชีพ มีการดำเนินงานในลักษณะที่ปกปิดเป็นความลับซับซ้อนสำหรับบุคคลชั้นนำหรือระดับสูงของอาชญากรรมองค์กร อาจจะเป็นบุคคลที่รู้จักกันดีในวงสังคม มีความเป็นอยู่แบบชนชั้นสูงทั่ว ๆ ไป มีอาชีพที่ถูกกฎหมายบังหน้า แต่เบื้องหลังจะมีอาชีพในทางการค้ายาเสพติดในรูปแบบนายทุน (เกา สารสิน , 2521)

สาเหตุที่ทำให้มีการกระทำความผิดด้านการผลิตและด้านการจำหน่ายยาเสพติด เนื่องมาจากการค้าขายยาเสพติดให้ผลกำไรที่ได้สูงกว่าต้นทุนมาก ถึงแม้จะทราบว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายบ้านเมืองของทุกประเทศก็ตาม ส่วนในด้านการเสพยาเสพติด สาเหตุประการแรก เกิดมาจากตัวของผู้กระทำความผิด เช่น ความเจ็บปวดทางร่างกาย มีความต้องการทางจิตใจ มีความเชื่อถืออย่างผิด ๆ ประเภทอยากรู้ อยากลอง ประเภทคึกคะนองและประเภทประสาทอ่อนหรือเกิดภาวะเปลี่ยนแปลงทางจิต เป็นต้น ประการที่สอง เนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม สภาพและปัญหาสังคม สาเหตุนี้เกิดจากสิ่งนอกกายของผู้เสพยาติเป็นสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวของผู้เสพยาติเป็นสิ่งชักนำให้เข้าหายาเสพติด สิ่งแวดล้อม สภาพและปัญหาสังคมนี้มีอุปสรรคมาก เพราะถ้าไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ได้ ก็ไม่สามารถที่จะเยียวยาผู้เสพยาติให้หายขาดได้ แม้ว่าจะนำตัวผู้เสพยาติมาบำบัดรักษาและปรับปรุงแก้ไขให้หายขาดจากการตกเป็นทาสของยาเสพติดแล้วก็ตาม ถ้าหากกลับมาสู่สภาพแวดล้อมอย่างเดิมอีก ในเวลาไม่ช้าก็เสพยาติอีก และประการสุดท้าย เนื่องมาจากสภาวะเศรษฐกิจ ทำให้ทุกคนต้องมีภารกิจมากมาย ทำงานแข่งกับเวลา ไม่ค่อยมีเวลาสนใจให้ความอบอุ่นแก่ใครมากนัก แม้แต่บุตรหลานของตนเอง ทำให้ขาดความอบอุ่นหาทางพึ่งพิงกับเพื่อนฝูงและชักชวนไปสู่ความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นทาสยาเสพติดในที่สุด (ไชยยศ หะมะรัชตะ , 2525) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความเป็นอยู่ จำนวนประชากรและสภาพแวดล้อมน่านปีการได้มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว

การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับประเทศ มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เป็นหน่วยงานกลางในการกำหนดแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศในรูปของแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดพร้อมกำหนดนโยบายแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ประสานงานและติดตามเรื่องงบประมาณและการดำเนินงานป้องกันและการแก้ไขยาเสพติดของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยราชการภาคเอกชน

หน่วยงานของราชการ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่พิจารณาและวิเคราะห์แผนการป้องกันและปราบปราม อีกทั้งจัดสรรงบประมาณแก่สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กระทรวงกลาโหม จะดำเนินงานข่าวกรองให้การสนับสนุนข้อมูลในการปราบปรามลาดตระเวนและค้นหาจับกุมผู้กระทำความผิดในพื้นที่ชายฝั่งและพื้นที่ที่เป็นทะเล กระทรวงการคลัง ปราบปรามและสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดบริเวณจุดผ่านแดน กระทรวงคมนาคม สกัดกั้นการลักลอบส่งยาเสพติดการขนส่งทุก ๆ ด้าน กระทรวงมหาดไทย ประสานการปราบปรามยาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับประเทศเพื่อนบ้าน กระทรวงสาธารณสุข ควบคุมการนำเข้า-ส่งออก และปราบปรามยาเสพติด วัตถุออกฤทธิ์ และสารระเหย อีกทั้งยังเก็บรักษาและทำลายของกลางยาเสพติด กรุงเทพมหานคร จะให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งจะจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพแก่ผู้ที่ผ่านการบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพ ฯลฯ (สภาผู้แทนราษฎร, 2538) กระทรวงศึกษาธิการ เช่น กรมสามัญ จะสอดแทรกความรู้เรื่องยาเสพติดในการอบรมข้าราชการครู เจ้าหน้าที่และในหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียน กรมศาสนา ประสานและร่วมดำเนินโครงการปฏิบัติธรรม เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้เสพยาเสพติด ฯลฯ (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด , 2535) ถึงแม้ว่าหน่วยงานต่างๆ จะทำการป้องกันและปราบปรามอย่างต่อเนื่องแล้วก็ตาม ปัญหายาเสพติดก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่เสมอ

หน่วยงานเอกชนที่มีบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เช่น สมาคมต่อต้านยาเสพติดให้โทษแห่งประเทศไทย ดำเนินการเผยแพร่แก่นักเรียนและประชาชนทั่วไป ศูนย์อาสาสมัครต่อต้านยาเสพติดให้โทษ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และสมาคมต่าง ๆ ในเครือสภาอีก 307 แห่ง ทั่วประเทศ จะดำเนินการเผยแพร่แก่กลุ่มผู้ปกครองและประชาชนทั่วไป ฯลฯ (ชวลิต ยอดมณี , 2524)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปราม ได้จัดทำแผนแม่บทกรมตำรวจ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2530-2534) แผนแม่บทกรมตำรวจ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2535-2539) และได้ดำเนินการตามแผนดังกล่าวจนถึงปัจจุบันนี้ (พ.ศ. 2543) ได้ดำเนินการตามแผนแม่บทกรมตำรวจฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2540 - 2544) โดยมุ่งเน้นการสกัดกั้นมิให้ยาเสพติดทุกประเภทขยายตัวระบวยิ่งไปกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ประการที่ 2 ลดปัญหาเสพติดในประเทศไทย ทั้งในด้านการเป็นประเทศผู้ผลิต ผู้ส่งผ่านและผู้ใช้ยาเสพติด โดยใช้มาตรการเชิงรุกในการแก้ปัญหา และประการสุดท้าย บำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด จากแผนแม่บทฉบับข้างต้น ได้มีการกำหนดแผนในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งมีสาระสำคัญคือด้านการป้องกัน ให้จัดทำแผนงานและโครงการการณรงค์ต่อต้านการใช้ยาเสพติดในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และมีเป้าหมายที่สำคัญ คือ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไป กลุ่มเสี่ยง กลุ่มเป้าหมาย เช่น กลุ่มเยาวชน นักศึกษา ให้ตระหนักถึงภัยของยาเสพติดซึ่งจะเกิดแก่ผู้เสพโดยตรงและผลกระทบอื่น ๆ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้เกิดขึ้นในชุมชน ในกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ และมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด และให้ชุดตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจให้ประชาชนได้ทราบถึงพิษภัยของยาเสพติด ในด้านการปราบปราม ให้มีการสกัดกั้นการลักลอบนำเข้าของยาเสพติดและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดตามแนวชายแดน มีการดำเนินการปราบปรามทำลายแหล่งผลิต กระบวนการ และขบวนการการค้ายาเสพติด นายทุน และผู้ให้การสนับสนุนการค้ายาเสพติด รวมทั้งทราบแหล่งค้ายาเสพติดรายย่อยในแต่ละพื้นที่ และเร่งรัดปราบปรามจับกุมให้ได้ผลอย่างแท้จริง และด้านการบำบัดรักษาประสานให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ทั้งภาครัฐและเอกชนในการบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติด (กรมตำรวจ. 2538)

การระบาดของยาเสพติดในประเทศไทยถือได้ว่าอยู่ในขั้นที่กำลังลุกลาม และเป็นอันตรายอย่างยิ่ง จากผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่าจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี 2540 จับกุมได้ 169,214 คดี ปี 2541 จับกุมได้ 214,295 คดี และปี 2542 จับกุมได้ 237,283 คดี และคดีที่เห็นเด่นชัดที่สุดคือ คดียาบ้า โดยในปี 2540 จับกุมได้ 79,138 คดี ปี 2541 จับกุมได้ 140,712 คดี และ ปี 2542 จับกุมได้ 168,941 คดี ซึ่งจำนวนคดีสามารถบอกลถึงความรุนแรงของปัญหาเสพติดและนอกจากนี้ยังบอกลถึงความสำเร็จและการพัฒนาของเจ้าหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดได้อีกด้วย

ปัญหาเสพติดของประเทศส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมักจะพบมากในชุมชนแออัด (ชวลิต ยอคมณีและคณะ, 2534) กลุ่มผู้ติดยาที่อยู่ในพื้นที่หรือชุมชนที่มีการค้ายาเสพติดมักจะก่อความเดือดร้อนให้แก่ชุมชน โดยทำการลักเล็กขโมยน้อย ฉกชิงวิ่งราว เป็นต้น ยาเสพติดที่ค้าส่วนใหญ่จะเป็นยาประเภท เฮโรอีน กัญชา และสารระเหย (กองวิชาการและวางแผน, 2535)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนสาเหตุที่ทำให้ปัญหายาเสพติดเกิดขึ้นมากในชุมชนแออัด เนื่องจากชุมชนแออัดเป็นพื้นที่ที่ยังขาดการจัดระบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม จึงทำให้สะดวกในการซุกซ่อนส่งมอบยาเสพติดตลอดจนลักลอบเสพยาเสพติด เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางของประเทศทั้งในด้านการปกครอง เศรษฐกิจ การพาณิชย์ และอุตสาหกรรม มีการหลั่งไหลของประชาชนจากภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อเข้ามาหางานทำ ส่งผลให้เกิดปัญหาไว้ที่อยู่อาศัย ความมั่นคงในอาชีพ และปัญหาด้านสังคมต่างๆ รวมทั้งปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามชุมชนแออัดในกรุงเทพมหานคร ซึ่งในปัจจุบันมีไม่น้อยกว่า 500 แห่ง จากจำนวน 934 แห่ง ที่มีการแพร่ระบาดของปัญหาทั้งการเสพยา การซื้อขายและหลบซ่อนยาเสพติด (กองป้องกันยาเสพติด, 2533)

ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครข้อมูลจำนวนคดียาเสพติดที่จับกุมได้เก็บรวบรวมไว้ในแต่ละหน่วยงาน เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, กองบังคับการตำรวจนครบาลและกรมศุลกากร ซึ่งข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ในแต่ละหน่วยงานจะแตกต่างกันตามความรับผิดชอบ ผู้จัดทำสนใจที่จะศึกษาข้อมูลจากกองบัญชาการตำรวจนครบาล เนื่องจากเป็นหน่วยงานเบื้องต้นที่รับผิดชอบในด้านการปราบปรามยาเสพติด โดยตรงในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและเป็นหน่วยงานที่เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนส่งไปสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อีกทั้งหน่วยงานนี้ยังแบ่งการรับผิดชอบออกเป็น 9 แห่ง กระจายทั่วกรุงเทพมหานคร ทำให้ข้อมูลที่ได้น่าจะมีการถูกต้อง

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของจำนวนคดีอาชญากรรมคดีทั้งหมดและอาชญากรรมคดีชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ตั้งแต่ปี 2540 - 2542
2. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนคดีอาชญากรรมคดีทั้งหมดที่จับกุมได้ระหว่างพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ของปี 2540 - 2542
3. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนคดีอาชญากรรมคดีแต่ละชนิดที่จับกุมได้ระหว่างพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ของปี 2540 - 2542
4. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนคดีอาชญากรรมคดีทั้งหมดที่จับกุมได้ในปี 2542 ระหว่างพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง
5. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนคดีอาชญากรรมคดีแต่ละชนิดที่จับกุมได้ในปี 2542 ระหว่างพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง
6. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนคดีอาชญากรรมคดีชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล
7. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนคดีอาชญากรรมคดีชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ในแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล
8. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนคดีอาชญากรรมคดีในแต่ละข้อหาของทั้ง 3 ปี ระหว่างพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

1. สัดส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ใน 3 ปี แตกต่างกัน
2. สัดส่วนของจำนวนคดียาเสพติดแต่ละชนิดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ใน 3 ปี แตกต่างกัน
3. จำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ในปี 2542 แตกต่างกัน
4. จำนวนคดียาเสพติดแต่ละชนิดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ในปี 2542 แตกต่างกัน
5. จำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ของกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน
6. ในแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล จำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน
7. จำนวนคดียาเสพติดในแต่ละข้อหา จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

1.4 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ยาเสพติด : ความหมายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4 คือสารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะที่สำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเนื่องจากการขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายอย่างรุนแรงตลอดเวลาและสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง นอกจากนี้ยังรวมถึงสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ดังกล่าวตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายถึงยาสามัญประจำบ้าน บางคำรับกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ด้วย

ยาเสพติดให้โทษอื่นๆ : มอร์ฟีน กระท่อม ฝิ่น

ข้อหา : ลักษณะความผิดของคดียาเสพติด

ผลิต : เพาะ ปลูก ทำ ผสม ปูจ แปรสภาพ เปลี่ยนรูป สังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ และให้ความหมายรวมถึงการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำหน่าย : ขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้

ครอบครอง : มีสิ่งเสพติดยึดถือไว้เป็นกรรมสิทธิ์

เสพ : การรับยาเสพติดให้โทษเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ หรือมีอาการติดยาเสพติดให้โทษ ซึ่งสามารถตรวจสอบและแสดงผลได้ตามหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์ว่าผู้นั้นได้รับยาเสพติดให้โทษประเภทใดเข้าสู่ร่างกาย

หน่วยงานเอกชนต่างๆ : สมาคมต่อต้านยาเสพติดให้โทษแห่งประเทศไทย ศูนย์อาสาสมัครต่อต้านยาเสพติดให้โทษ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย สมาคมและสโมสรสาธารณกุศลอื่นๆ เช่น สโมสรโรตารี สโมสรไลออนยูวสมาคม ฯลฯ

1.5 ขอบเขตการศึกษา

ประชากร ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้และไม่ได้ของทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2542 โดยศึกษาเฉพาะตัวแปรจำนวนคดีตามชนิดของยาเสพติดและตัวแปรจำนวนคดีตามข้อหา

กลุ่มตัวอย่าง ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่จับกุมได้ในกองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น) ซึ่งประกอบด้วย กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 แห่ง

1.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. หาหัวข้อและประเด็นปัญหา
2. ศึกษาปัญหาและค้นคว้าผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผู้วิจัยท่านอื่น ได้จัดทำแล้ว
3. กำหนดชื่อเรื่องของปัญหาพิเศษ
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษ
5. ตั้งสมมติฐานให้เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ตั้งไว้
6. กำหนดขอบเขตของการทำปัญหาพิเศษ
7. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการทำปัญหาพิเศษ
8. เก็บรวบรวมข้อมูล
9. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
10. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
11. จัดทำรายงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการเปรียบเทียบจำนวนคดีทำให้ทราบถึงจำนวนคดียาเสพติดและชนิดของสารหรือยาเสพติดที่เกิดขึ้นทั้งหมดในกองบังคับการตำรวจนครบาลแต่ละกอง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการที่ใช้ในการป้องกันและปราบปรามสิ่งเสพติดให้ได้ผลที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นผลดีทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัญหาพิเศษนี้ ได้มีการศึกษาทฤษฎีและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้งบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดดังนี้

2.1 ความหมายของยาเสพติด

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายของ “ ยาเสพติด ” ไว้ในคำนามว่า หมายถึง ยา หรือสารเคมี ซึ่งเมื่อเสพหรือฉีดเข้าร่างกายติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งจะติด ก่อให้เกิดพิษเรื้อรัง ทำให้ร่างกายและจิตใจเสื่อมโทรม ได้แก่ ฝิ่น กัญชา ยานอนหลับ สุรา เป็นต้น

องค์การอนามัยโลก ให้ความหมาย ยาเสพติด ว่าหมายถึง ยาหรือสารเคมีใดก็ตามที่รับเข้าสู่ร่างกาย โดยวิธีหนึ่งวิธีใดก็ตาม เช่น การกิน ฉีด สูบหรือดม ติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วทำให้มีผลต่อร่างกายและจิตใจของผู้ใช้ ยาหรือสารนี้ เกิดสภาพเป็นพิษหรือเรื้อรัง ประกอบด้วยลักษณะพิเศษ 4 ประการคือ

1. มีความปรารถนาหรือความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะต้องเสพยา นั้นต่อไปอีก
2. มีความโน้มเอียงที่จะต้องเพิ่มปริมาณของยาที่สูงขึ้นทุกขณะ
3. ถ้าถึงเวลาไม่ได้เสพยาจะทำให้ผู้เสพยาเกิดอาการอยากยาหรือขาดยา
4. ยาที่เสพนั้นจะทำลายสุขภาพของผู้ที่เสพทั้งร่างกายและจิตใจ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522 มาตรา 4 ให้ความหมายของยาเสพติดว่า “ยาเสพติด” หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องการเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการอยากยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจตลอดเวลา และสุขภาพทั่วไปจะทรุดโทรมลง กบิให้รวมตลอดถึงพิษหรือส่วนของพิษที่เป็นหรือให้ผลผลิตที่เป็นยาเสพติดให้โทษ หรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ และสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึง ยาสามัญประจำบ้านบางตำรับ ตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ (ประดิษฐ์ สํารานุพัฒน์ , 2539)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือ ป.ป.ส. ได้ให้ความหมาย “ยาเสพติด” หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อบุคคลใดเสพเข้าไปในร่างกายซ้ำกันแล้ว ไม่ว่าจะวิธีการใด ๆ เป็นช่วงระยะ ๆ หรือนาน ๆ ติดต่อกันก็ตาม จะทำให้บุคคลนั้นตกอยู่ในอำนาจ หรือเป็นทาสของสิ่งนั้น ทางด้านร่างกายและจิตใจเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังต้องเพิ่มขนาดและช่วงเวลาให้มากขึ้น หากไม่ได้เสพจะมีอาการผิดปกติทางร่างกายและจิตใจหรือเฉพาะทางด้านจิตใจ เกิดขึ้นในผู้เสพนั่น (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด , 2534)

2.2 ประเภทของยาเสพติด

ประเภทของยาเสพติดที่จำแนกตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522 มาตรา 7 ได้ทำการจัดแบ่งสารเสพติดชนิดต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มตามความรุนแรงของสารเสพติด ซึ่งสามารถจัดแบ่งออกได้ 5 ประเภท คือ

ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน

ประเภท 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน โคเคน โคเคอีน ฟีนยา

ประเภท 3 ยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษประเภท 2 เป็นส่วนผสมอยู่ด้วย ตามที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ในมาตรา 43 เช่น ยาแก้ไอผสมโคเคอีน

ประเภท 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือ ประเภท 2 เช่น แอซีติกแอนไฮไดรด์ อะซีติลคลอไรด์

ประเภท 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึง ประเภท 4 เช่น กัญชา พืชกระท่อม

2.3 ลักษณะของยาเสพติด

ยาเสพติดมีด้วยกันหลายชนิด ในที่นี้จะกล่าวถึงเพียงบางชนิดที่สำคัญเท่านั้น ซึ่งได้แก่

1) ฝิ่น (Opium)

ฝิ่น เป็นพืชล้มลุกชนิดหนึ่ง ชอบขึ้นในภูมิประเทศที่เป็นป่าเขา และบริเวณที่ราบสูงซึ่งมีอากาศหนาวเย็น เช่น ภาคเหนือของประเทศไทย เป็นต้น ต้นฝิ่นที่เจริญงอกงามจะออกดอกสีแดงหรือสีชมพูอ่อน ซึ่งจะเจริญเป็นผลฝิ่นต่อไป เมื่อผลฝิ่นแก่พอสมควรแล้วจึงลงมือกรีดก็จะได้ “ยางฝิ่น” สีขาวขุ่น ไหลซึมออกมา ถ้าปล่อยให้แห้งก็จะเป็นยางเหนียวสีน้ำตาลไหม้หรือสีดำ มีกลิ่นเหม็นเขียว และรสขม ซึ่งเรียกว่า ฝิ่นดิบ ต่อจากนั้นจึงนำฝิ่นดิบมาเคี้ยวกับน้ำด้วย

ความร้อนก็จะได้ฝิ่นสุก เพื่อใช้ในการสูบ รับประทาน หรือจำหน่ายต่อไป โดยมีหน่วยน้ำหนักเป็นจ้อย คือ 1 จ้อยหนักประมาณ 1.6 กิโลกรัม

ฝิ่นมีสารประกอบที่สำคัญ คือ โปรตีน เกลือแร่ กรดอินทรีย์ และแอลคาลอยด์ (Alkaloid) แอลคาลอยด์จากฝิ่นแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่ออกฤทธิ์ทำให้เกิดอาการมึนเมาและสารเสพติด ได้แก่ มอร์ฟีน โคเคอิน และเทเบอิน ส่วนอีกประเภทหนึ่งจะมีฤทธิ์ทำให้กล้ามเนื้อห่อหุ้มและคลายตัว แต่ไม่ทำให้เกิดการเสพติด ได้แก่ สารปาปาเวอริน

2) มอร์ฟีน (Morphine)

ในปี ค.ศ. 1803 นักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมันชื่อ Friedrich Sertiner เอาแอลคาลอยด์ที่สำคัญออกมาจากฝิ่นดิบ โดยใช้ฝิ่นหนัก 1 ปอนด์จะสกัดได้มอร์ฟีน 0.22 ออนซ์ หรือประมาณ 6.6 กรัม มอร์ฟีนที่ถูกสกัดออกมาจะมีลักษณะเป็นผงสีขาว ไม่มีกลิ่น มีรสขม และมีฤทธิ์รุนแรงกว่าฝิ่นประมาณ 8-10 เท่า มอร์ฟีนที่ใส่กันแพร่หลายในปัจจุบันมักทำเป็นก้อน แท่ง ขนาด ก้อน ละ 450-1,000 กรัม หรือละลายบรรจุหลอดสำหรับฉีด

3) เฮโรอีน (Heroin)

ในปี ค.ศ. 1874 นักวิจัยชาวอังกฤษชื่อ C.R. Wright ได้พบวิธีสังเคราะห์เฮโรอีนจากมอร์ฟีน โดยใช้น้ำยาแอซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic anhydride) ต่อมาในปี ค.ศ. 1898 บริษัทผลิตน้ำยาไบเออร์ (Bayer) แห่งเยอรมันได้นำมาผลิตเป็นยาออกจำหน่าย โดยมุ่งหวังว่าจะใช้แทนมอร์ฟีนและโคเคอิน ในการระงับความเจ็บปวดต่างๆ แก้อาการปวดศีรษะ ไอเรื้อรัง หืด และวัณโรค ต่อมาจึงทราบว่าเฮโรอีนเป็นยาที่เสพติดได้ง่ายมาก เลิกได้ยาก มีความรุนแรงสูงกว่ามอร์ฟีนประมาณ 5-8 เท่า แรงกว่าฝิ่น 80 เท่า และถ้าทำให้บริสุทธิ์จะมีฤทธิ์แรงกว่าฝิ่นถึง 100 เท่าตัว องค์การอนามัยโลกจึงได้ประกาศเป็นยาเสพติดที่ร้ายแรงที่สุดเป็นอันดับแรกในปี พ.ศ. 2495 (ค.ศ. 1952) สำหรับประเทศไทยได้ออกพระราชบัญญัติระบุให้เฮโรอีนและมอร์ฟีนเป็นยาเสพติดให้โทษในปี พ.ศ. 2504

เฮโรอีนที่จำหน่ายในประเทศไทยมี 2 ชนิด คือ

1. เฮโรอีนผงสีขาว หรือเรียกว่าเบอร์ 4 มีลักษณะเป็นผงสีขาว ไม่มีกลิ่น รสขมจัด ชนิดนี้เป็นเฮโรอีนบริสุทธิ์ ผลผลิตขึ้นตามหลักวิชาเคมี ซึ่งมีรายงานการวิเคราะห์เฮโรอีนเบอร์ 4 ในท้องตลาดว่า เฮโรอีนในท้องตลาดเมืองไทยมีความบริสุทธิ์ถึง 95 เปอร์เซ็นต์ เฮโรอีนชนิดนี้นิยมเสพโดยการเสพเข้าเส้นเลือด

2. เฮโรอีนผสม หรือเรียกว่าเบอร์ 3 หรือไอระเหย แคป ไข่ เฮ ฯลฯ เป็นเฮโรอีนไม่บริสุทธิ์ เพราะมีสารอื่นๆ อยู่ด้วย เช่น สารหนู สตริกนิน ยานอนหลับ ยาเอสไพริน เอ.ซี.พี. ตลอดจนกลิ่นต่างๆ มาผสมเข้ากันเป็นการจูงใจผู้เสพ เช่น สีม่วงอ่อน สีชมพูเข้ม ฯลฯ มี

ลักษณะเป็นเกล็ดหรือผงคล้ายอิฐทูปป่น เสีโรอินชนิดนี้จะมีสารเสีโรอินอยู่เพียงเล็กน้อยประมาณ 8-12 % อาจทำเป็นแคปซูล หรือใส่ถุงพลาสติก

4) บาร์บิทูเรต (Barbiturates)

บาร์บิทูเรต เป็นยากลุ่มหนึ่งที่ตั้งอยู่ในพวกยาสงบประสาท และยานอนหลับบาร์บิทูเรตที่รู้จักกันดี ได้แก่ เซโคบาร์บิทัล หรือเรียกกันว่าเหล้าแห้ง ไก่แดง ปัสางแดง เป็นผงสีขาว บรรจุในแคปซูลสีแดง

5) ยากล่อมประสาท (Tranquillizers)

ในทางการแพทย์แบ่งยากล่อมประสาทออกเป็น 2 พวก ตามความแรงของฤทธิ์ที่เกิด คือ พวกที่มีฤทธิ์แรง ได้แก่ ฟีนโธธาซีน ส่วนพวกที่มีฤทธิ์อ่อน ได้แก่ เมโพรมาเมต และเบนโซไดอะซีปีน

6) แอมเฟตามีน (Amphertamean)

แอมเฟตามีน หรือที่เรียกกันว่า “ยาบ้า” ทำให้ตื่นตัว พุดมาก มีความกลัว หายง่วงนอน นอกจากนี้ยังทำให้หลอดเลือดตีบเล็กลง หัวใจเต้นเร็วขึ้น ความดันเลือดสูง มีกลิ่น

7) กัญชา (Cannabis)

กัญชา เป็นพืชล้มลุกชนิดหนึ่ง ขึ้นได้ง่ายในเขตร้อน กัญชามีทั้งตัวเมียและตัวผู้ แต่ตัวเมียมีฤทธิ์แรงกว่า ส่วนที่นำมาใช้ได้แก่ส่วนยอดช่อดอกตัวเมีย ซึ่งเรียกว่า “ กะหรีกัญชา ” ส่วนกัญชาที่มีฤทธิ์มากที่สุด ได้แก่ ยางจากช่อดอกตัวเมีย

8) กระท่อม (Mitragnya Speciosa)

กระท่อมเป็นต้น ไม้ยืนต้นขนาดกลาง มีแก่นและเป็นไม้เนื้อแข็ง ใบหนาที่คล้ายใบกระดังงา ก้านเส้นใบมีทั้งชนิดสีเขียวและสีแดงเรื่อ ๆ

9) ยาหลอนประสาท (Hallucinogen)

เป็นยาที่ใช้แล้วมีผลต่อจิตใจโดยตรงทำให้ประสาทรับรู้ผิดไปจากธรรมดา ยาที่ใช้แพร่หลายในปัจจุบันได้แก่

แอล.เอส.ดี. เป็นสารสังเคราะห์จากเชื้อรา มีลักษณะเป็นผงสีขาว ไม่มีรส ไม่มีกลิ่น นิยมผลิตออกมาเป็นเม็ดและแคปซูล

ดี.เอ็ม.ที. เป็นสารสกัดที่ได้จากพืชตะกูลถั่วชื่อ พืชตาเคเนีย

เอส.ที.พี. เป็นแอมเฟตามีนจำพวกหนึ่ง

เมสคาลีน เป็นสารที่สกัดได้จากต้นตะบองเพชรหนึ่ง พิโยเต

10) สารระเหย

สารระเหย มีลักษณะเป็นของเหลว มีกลิ่น ระเหยได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการปราบปรามยาเสพติดในปัจจุบัน ประกอบด้วย

1.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

มีหน้าที่เสนอแนะนโยบายแผนงานและโครงการด้านสืบสวนสอบสวนและปราบปรามในลักษณะสมบูรณ์แบบ วิเคราะห์ และเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแผนงานและ โครงการของหน่วยงาน อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนและปราบปรามยาเสพติด, เป็นศูนย์ข่าวร่วมด้านการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด, ปฏิบัติการสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดทั่ว ราชอาณาจักร โดยร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานปราบปรามทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งทำหน้าที่ ฝายเลขานุการคณะกรรมการด้านการสืบสวนสอบสวนและปราบปราม

2.) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

งานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยาในปัจจุบัน อยู่ในความรับผิดชอบของกองควบคุมวัตถุเสพติด ซึ่งได้แก่ การดำเนินงานการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติต่างๆ รวม 4 ฉบับ กล่าวคือ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2465 (พระราชบัญญัติแก้ไขรวมกัน 5 ฉบับ) พระราชบัญญัติกัญชา พ.ศ.2477 พระราชบัญญัติพืชกระท่อม พ.ศ.2486 และพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 และมีหน้าที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับเงินทุนหมุนเวียนยาเสพติด (ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบนอกเหนือเงินงบประมาณ) ในด้านการ ชื้อหรือขายยาเสพติดให้โทษกับการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษและกัญชาของกลาง

3.) กรมศุลกากร

ได้จัดตั้งหน่วยงานยาเสพติดขึ้น ได้ดำเนินงาน เมื่อ พ.ศ.2519 โดยขึ้นอยู่กับฝ่ายสืบสวน กองป้องกันและปราบปราม ซึ่งมีหน้าที่เป็นแหล่งกลางในการรวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษกับหน่วยงานทั้งในและนอกประเทศ, เป็นหน่วยงานที่ดำเนินเกี่ยวกับการ ป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำยาเสพติดให้โทษเข้ามาและออกนอกประเทศ, สืบสวนติดตาม ข่าวความเคลื่อนไหวของบุคคล แหล่งผลิต การค้า เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ และให้หน่วยงานอื่นที่ มีข้อมูลทางด้านการป้องกันและปราบปรามการลักลอบยาเสพติดให้โทษแจ้งข้อมูลให้หน่วยงานนี้ ทราบทุกครั้งใน โอกาสแรกที่ฟังจะทำได้ ทั้งนี้รวมถึงผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจับกุมยาเสพติด ให้โทษด้วย เพื่อทำการจัดเก็บรวบรวมวิเคราะห์ และดำเนินการต่อไป

4.) กระทรวงมหาดไทย

ดำเนินการปราบปรามจับกุมแหล่งผลิต ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้เสพติดให้ผล อย่างเด็ดขาด, ดำเนินการทำลายล้างผู้มีอิทธิพลหลังผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ให้หมดสิ้นไป, สกัดกั้นการลัก ลอบนำยาเสพติดเข้ามาในราชอาณาจักร และสกัดกั้นมิให้ใช้ดินแดนแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นเส้น

ทางลำเลียงยาเสพติดหรือเป็นแหล่งลักลอบส่งยาเสพติดไปยังสถานที่ต่างๆ และพิจารณาให้มีการติดตามตรวจสอบ กำกับการค้าเงินคด และการควบคุมผู้กระทำความผิดเป็นไปอย่างรัดกุมและได้ผลในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม

5.) กรมอัยการ

มีหน้าที่สืบสวนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ, ให้ความร่วมมือต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเกี่ยวกับการประมวลข่าวเรื่องราว สถิติต่างๆ หรือสอบถามและศึกษาข้อเท็จจริงหรือส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปชี้แจงหรือร่วมพิจารณาปัญหาด้านต่างๆ หรือได้รับวางวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการสืบสวนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการสืบสวนสอบสวนในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ ก็ให้รับปฏิบัติโดยถือหน้าที่เป็นสำคัญ

6.) กรมราชทัณฑ์

ในด้านการปราบปรามนี้ หมายความว่า การกำจัดมิให้ผู้ต้องขังยาเสพติดหรือผู้ต้องขังอื่นๆ มีโอกาสเสพยาเสพติดในระหว่างที่ถูกคุมขังอยู่ ซึ่งจะมุ่งเน้นไปทางที่จะขัดขวางมิให้นำยาเสพติดเข้าหรือมีไว้ในเรือน คือ จะจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตรวจตราบริเวณกำแพงรั้วเรือนจำทั้งภายในและภายนอกอยู่ตลอดเวลา เพื่อป้องกันการโยนยาเสพติดข้ามกำแพงรั้วเรือนจำเข้ามาตามที่นัดแนะกันไว้โดยมากทำในยามวิกาล, แยกผู้ต้องขังคดียาเสพติดออกจากผู้ต้องขังคดีอื่นมิให้ปะปนกัน และเมื่อจับกุมผู้ลักลอบนำยาเสพติดเข้าไปได้แล้ว จะต้องส่งตัวดำเนินคดี ถ้าเป็นเจ้าพนักงานหรือผู้ต้องขังต้องพิจารณาโทษทางวินัยด้วย ทั้งนี้ได้กระทำโดยเฉียบขาด

7.) กองทัพบก

ได้จัดตั้งศูนย์ประสานงานการณรงค์ต่อต้านยาเสพติดให้โทษ กองทัพบก ซึ่งแบ่งการปฏิบัติออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการสืบสวนสอบสวนและปราบปราม ด้านการป้องกันและเผยแพร่ และด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพจิต โดยในด้านการสืบสวนสอบสวนและปราบปราม จะดำเนินการวางข่ายปฏิบัติงานและกำหนดเจ้าหน้าที่ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนกำลังรบเพื่อประสานงานทางปฏิบัติกับทางสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

8.) กองทัพเรือ

ได้ทำการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษในกองทัพเรือเท่านั้น

9.) กองทัพอากาศ

นโยบายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กองทัพอากาศได้ดำเนินการควบคุมกันมากับงานด้านการปกครองเป็นประจำอยู่ปกติ และได้จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทหารอากาศ โดยในด้านการปราบปรามจะมอบหมายให้สำนักงานผู้บังคับทหาร

อากาศตอนเมือง หน่วยสารวัตรทหารอากาศ และหัวหน้าส่วนราชการทุกหน่วยรับผิดชอบ ดำเนินการสืบสวนแหล่งผลิต แหล่งจำหน่าย และแหล่งมั่วสุ่มยาเสพติดในพื้นที่กองทัพอากาศ และบริเวณใกล้เคียงจับกุม ผู้อยู่ในอำนาจศาลทหารที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย, ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งในและนอกกองทัพและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ศุลกากรในการช่วยตรวจค้นจับกุมยาเสพติดและผู้โดยสารขาออกที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ทำอากาศยานกรุงเทพฯ และทำอากาศยานทหาร

10.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศ ได้จัดทำแผนแม่บทกรมตำรวจฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2530 – 2534) แผนแม่บทกรมตำรวจฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535 – 2539) และแผนแม่บทกรมตำรวจฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2540 – 2544) ซึ่งได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้ โดยมุ่งเน้นเพื่อ

1. สกัดกั้นมิให้ยาเสพติดทุกประเภทขยายตัวระบอบยิ่งไปกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
2. ลดปัญหายาเสพติดในประเทศไทย ทั้งในด้านการเป็นประเทศผู้ผลิต ผู้ส่งผ่านและผู้ใช้ยาเสพติด โดยใช้มาตรการเชิงรุกในการแก้ปัญหา
3. บำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด

จากแผนแม่บทฉบับข้างต้น ได้มีการกำหนดแผนในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

ด้านการป้องกัน ให้จัดทำแผนงานและโครงการรณรงค์ต่อต้านการใช้ยาเสพติดในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และมีเป้าหมายที่สำคัญ คือ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไป กลุ่มเสี่ยง กลุ่มเป้าหมาย เช่น กลุ่มเยาวชน นักศึกษา ให้ตระหนักถึงภัยของยาเสพติดซึ่งจะเกิดแก่ผู้เสพโดยตรงและผลกระทบอื่น ๆ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้เกิดขึ้นในชุมชน ในกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ และมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด และให้ชุดตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจให้ประชาชนได้ทราบถึงพิษภัยของ ยาเสพติด

ด้านการปราบปราม ให้มีการสกัดกั้นการลักลอบนำเข้าของยาเสพติดและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดตามแนวชายแดน มีการดำเนินการปราบปรามทำลายแหล่งผลิต กระบวนการและขบวนการค้ายาเสพติด นายทุน และผู้ให้การสนับสนุนการค้ายาเสพติด รวมทั้งทราบแหล่งค้ายาเสพติดรายย่อยในแต่ละพื้นที่ และเร่งรัดปราบปรามจับกุมให้ได้ผลอย่างแท้จริง

ด้านการบำบัดรักษา ประสานให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ทั้งภาครัฐและเอกชน ในการบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติด (กรมตำรวจ. 2538)

11) หน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งทำการดูแลพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ก่อนหน้านี้กองบัญชาการตำรวจนครบาลแบ่งการดูแลพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน คือ กองบัญชาการตำรวจนครบาล เหนือ ใต้และธนบุรี เมื่อถึงปี พ.ศ. 2538 ได้เปลี่ยนการดูแลพื้นที่จาก 3 ส่วนออกเป็น 9 กองบังคับการตำรวจนครบาล เพื่อให้การดูแลความสงบเรียบร้อยของประชาชนในกรุงเทพมหานครทำได้อย่างทั่วถึง เพราะกรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านการปกครอง เศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและมีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดความหนาแน่นของประชากร การได้รับบริการทางสังคมและบริการพื้นฐานสาธารณะไม่สอดคล้องกับจำนวนประชากร ทำให้เกิดปัญหาสังคมในหลาย ๆ ด้าน อาทิเช่น ปัญหาการว่างงาน มีการหลั่งไหลของประชาชนภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อเข้ามาหางานทำ ทำให้เกิดปัญหาไร้ที่อยู่อาศัย ความมั่นคงในอาชีพ ปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งชุมชนแออัดซึ่งมีการแพร่ระบาดทั้งในด้านการเสพ การซื้อขายและหลบซ่อนยาเสพติด ที่เป็นเช่นนี้เพราะแหล่งชุมชนแออัดเป็นพื้นที่ยังขาดการจัดระบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมทั้งทางด้านสาธารณสุข โภคและอุปโภค ทำให้สะดวกในการซุกซ่อนส่งมอบยาเสพติดตลอดจนการลักลอบเสพยาเสพติด ดังนั้น หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งทางภาครัฐและเอกชนต่างระดมความร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ทั้งในด้านการป้องกัน บำบัดรักษา และปราบปรามยาเสพติดให้ลดน้อยลงหรือหมดไป

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไชยยศ เหมะรัชตะ (2526) ศึกษาปัญหายาเสพติด : การศึกษาวิเคราะห์การศึกษาในแง่ของกฎหมาย ซึ่งมีปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญปัญหาหนึ่งในปัจจุบัน ทุกวันนี้ประเทศไทยจะต้องเสียงบประมาณเป็นจำนวนมาก เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหานี้รวมทั้งทรัพยากรในด้านอื่นๆ มาช่วยกันเพื่อการนี้ รัฐบาลได้ใช้ความพยายามทุกวิถีทางทั้งภายในและภายนอกประเทศ ร่วมมือกับนานาชาติด้วยความตระหนักดีว่าปัญหายาเสพติดอาจมีส่วนชักนำให้เกิดปัญหาสังคมหมุนเวียน เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาวัยรุ่น ปัญหาโสเภณี ซ่องโจร และการพนัน เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวมามีความกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ตลอดจนถึงทางด้านเศรษฐกิจด้วย

โสภา ชูพิภุสชัย และคณะ (2533) ได้ทำการศึกษาเรื่องการแพร่ระบาดของการติดตามสารเสพติดในเด็กและเยาวชนย่านชุมชนแออัด : ศึกษาเรื่องเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากประชากร 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ติดสารเสพติด จากหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนแออัด และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่ติดสารเสพติด จากหน่วยงานต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 600 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่ติดสารเสพติดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีการศึกษาต่ำ อายุเฉลี่ย 16 ปี อาศัยอยู่กับบิดามารดา บิดามารดาส่วนใหญ่สมรสและอยู่ด้วยกัน เด็กและเยาวชนจะไว้วางใจมารดา มากที่สุดเมื่อมีปัญหาจะนึกถึงมารดาและอยากระบายปัญหาด้วย ปัญหาส่วนใหญ่ที่เผชิญจะเป็น ปัญหาส่วนตัว ส่วนใหญ่จะใช้บุหรี่ หลายสารเสพติดรวมกันและสารระเหยเป็นเครื่องผ่อนคลาย ความเครียด เด็กและเยาวชนจะเริ่มใช้สารเสพติดเมื่ออายุระหว่าง 11-14 ปี การใช้สารเสพติดใน ครั้งแรกมาจากถูกเพื่อนชักชวนจึงเป็นเหตุให้อยากลอง เกี่ยวกับแหล่งแพร่ระบาดของสารเสพติด ทั้งกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ติดสารเสพติด และกลุ่มบุคคลผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่ติดสารเสพติดยอมรับกันว่า แหล่งแพร่ระบาดของสารเสพติดที่สำคัญคือย่านชุมชนแออัดวิธีการแพร่ระบาดของสารเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน ปรากฏว่า การถูกชักชวนจากเพื่อนหรือผู้ใกล้ชิดเป็นวิธีการแพร่ระบาดสูงที่สุด ความอยากรู้อยากเห็น การถูกหลอกให้หลงเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ดีเป็นลำดับที่สอง และที่สาม ส่วนแรงจูงใจที่มีผลต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน คือ ทำตามเพื่อนหรือผู้ใกล้ชิด ผลจากการศึกษายังทราบปัจจัยที่ใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน คือ ความประทับใจ จากภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับยาเสพติด รองลงมาคือการเป็นผู้ขายยาเสพติดรายย่อยจึงทำให้มีโอกาสใช้ไปด้วย

ชวลิต ยอดมณี และคณะ (2534) ศึกษาเรื่อง “ ความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม ” พบว่า สภาพแวดล้อมที่จะนำไปสู่การติดยาและก่ออาชญากรรมว่า ปัจจุบันนี้ปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการลักลอบค้ายาเสพติด หรือเสพยาเสพติดประมาณครึ่งหนึ่งของปัญหาทั้งหมด เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร และเพิ่มมากขึ้นทุกปี จากสถิติการจับกุมคดียาเสพติดของกรุงเทพมหานคร ในปี 2530 พบว่ามีคดีถึง 17,399 คดี คิดเป็นร้อยละ 48.55 ของคดียาเสพติดที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ และในปี 2532 มีคดีถึง 29,433 คดี คิดเป็นร้อยละ 48.61 ของคดียาเสพติดที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ ซึ่งคดีเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในแหล่งชุมชนแออัด ซึ่งมีอยู่มากกว่า 1,501 แห่ง ตั้งกระจายอยู่ตามเขตต่าง ๆ ทั่วกรุงเทพมหานคร ที่เป็นเช่นนี้เพราะชุมชนแออัด เป็นพื้นที่ที่ยังขาดการจัดระบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ทั้งทางด้านสาธารณสุข โภค อุปโภค บ้านเรือน ปลุกติดกัน ใต้ถุน บ้านเป็นน้ำคร่ำมีทางเดินแคบ ๆ ติดต่อกันเป็นจำนวนมาก ทำให้สะดวกในการ ซุกซ่อนส่งมอบยาเสพติดตลอดจนลักลอบเสพยาเสพติด ดังนั้นในบริเวณที่เป็นแหล่งชุมชนแออัดจึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มักเป็นแหล่งที่เกิดปัญหาฮาเซพติด และอาชญากรรมต่าง ๆ เช่น การลักเล็กขโมยน้อย การฉกชิงวิ่งราว เป็นต้น

นักรบ หลิมวิรัตน์ (2535) ศึกษาเรื่อง “แนวความคิดในการปราบปรามยาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการตำรวจกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด” ผลการศึกษา พบว่าการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ให้บรรลุตามเป้าหมายและนโยบายของรัฐบาลได้นั้น น่าจะใช้วิธีการปราบปรามผสมผสานกัน อาจใช้มาตรการใดมาตรการหนึ่งนำ และเสริมตามด้วยมาตรการอื่น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของชุมชนแต่ละแห่ง และได้มีข้อเสนอแนะให้มีการจัดสวัสดิการให้กับข้าราชการตำรวจปราบปรามยาเสพติดให้มากกว่าที่เป็นอยู่ มีการอบรมข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จะต้องมีการเพิ่มบุคลากรของหน่วยงานในด้านต่าง ๆ จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยในการปฏิบัติการ มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด

กองวิชาการและวางแผน สำนักงาน ป.ป.ส. (2535) ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาและการสำรวจสภาพปัญหาฮาเซพติดในกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัย พบว่า ชุมชนแออัดที่จดทะเบียนถูกต้องตามระเบียบของกรุงเทพมหานคร จำนวน 279 แห่ง มีประชากรทั้งสิ้น 505,226 คน มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดชนิดต่าง ๆ อยู่ ซึ่งมีทั้ง เฮโรอีน กัญชา และสารระเหย โดยเฉพาะกัญชาจะมีการแพร่ระบาดในเกือบทุกชุมชน จำนวนผู้ติดยาเสพติดทั้งหมดมีประมาณ 1,985-2,219 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 11-30 ปี กลุ่มผู้ติดยาเสพติดที่อยู่ในพื้นที่หรือในชุมชนที่มีการค้ายาเสพติดมักจะก่อความเดือดร้อนให้แก่ชุมชน โดยการลักเล็กขโมยน้อย จี้ปล้น เป็นต้น ส่วนกลุ่มผู้ติดยาเสพติดที่อยู่ในชุมชนที่ไม่มีการค้ายาเสพติด มักจะไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนในชุมชน สำหรับผู้ค้ายาเสพติดมีจำนวนประมาณ 406-459 คน ยาเสพติดที่ค้าส่วนใหญ่จะเป็นยาเสพติดประเภท เฮโรอีน กัญชา และสารระเหย สภาพปัญหาอาชญากรรม สถิติคดีอาญาจากสถานีตำรวจนครบาลของกรุงเทพมหานคร พบว่า ในรอบปี 2530 มีคดีอาญาเกิดขึ้นทั้งหมด จำนวนประมาณ 90,488 คดี ส่วนใหญ่เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ซึ่งพบว่าคดีที่ถูกจับกุมมากที่สุด คือ คดีความผิดในข้อหาเสพกัญชา ส่วนคดีอื่น ๆ เช่น ครอบครองเฮโรอีน ครอบครองกัญชา ฯลฯ เกิดขึ้นไม่มากนัก

วิศิษฐ์ หิรัญกิจ (2536) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจทางสังคมกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของวัยรุ่น เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจทางสังคมกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของวัยรุ่น รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการกระทำผิดในอดีต ลักษณะภูมิหลังทางสังคมกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษที่ศาลตัดสินเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งถูกควบคุมที่ทัณฑสถานบำบัดชายบางเขน กรุงเทพฯ และทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิงธัญบุรี ปทุมธานี รวม 221 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ข้อมูลลักษณะภูมิหลังทางสังคมแรงจูงใจทางสังคม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของวัยรุ่น การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของวัยรุ่น และประวัติการกระทำผิดในอดีต ผลจากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นตัวอย่างที่กระทำผิด มีแรงจูงใจทางสังคมระดับปานกลาง ถึงระดับมาก และทำผิดเฉลี่ยเป็นครั้งที่ 2 ส่วนใหญ่ข่มขู่ข่มขืนยาเสพติดไว้ในครอบครอง ขณะที่อายุกระทำผิดเฉลี่ยครั้งแรกประมาณ 11 ปี ส่วนใหญ่จะกระทำผิดครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 15 ปี ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังทางสังคมกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในวัยรุ่น เพศ อายุ มีความสัมพันธ์กับครั้งที่ของการกระทำผิด และเพศ อายุ รายได้ สถานภาพสมรส สัมพันธ์กับข้อหาหรือฐานความผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิเศษฐ์ เทพพานิช (2540) ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและอุปสรรคของข้าราชการตำรวจในการปราบปรามยาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจนครบาลลาดกระบัง” ผลการศึกษา พบว่า ด้านงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานมีน้อยทำให้ไม่มีอาวุธยุทธโปกรณ์ที่ทันสมัยใช้ในการปราบปราม ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน พบว่า ข้าราชการตำรวจต้องได้รับการพัฒนาอย่างมาก ทั้งเทคนิค การสืบสวน การติดตามจับกุมและด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

กรรณิการ์ นูแป, จิตต์เกษม สุธรรมานันท์ และผาติกรณ์ ตันทงูทโธ (2541) ทำการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ของเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมประพฤติของกองคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกับลักษณะการกระทำผิดและสาเหตุในการกระทำผิด” ผลการศึกษา พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนสาเหตุในการกระทำผิดส่วนใหญ่เกิดจากการคบเพื่อนเสเพลหรือถูกชักจูงและเกิดจากสภาพครอบครัวของเยาวชนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินงาน

การศึกษาในครั้งนี้จะศึกษาคดียาเสพติดที่จับกุมได้ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทำการเปรียบเทียบจำนวนคดียาเสพติดและข้อหาต่างๆ ของกองบังคับการตำรวจนครบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 – 2542 พร้อมทั้งเปรียบเทียบจำนวนคดียาเสพติดตามชนิดของยาเสพติดในปี พ.ศ. 2542 ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร

ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมดทั้งที่จับกุมได้ และจับกุมไม่ได้จากทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ระหว่างปี พ.ศ. 2540 - 2542

2) กลุ่มตัวอย่าง

ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่จับกุมได้ในกองบัญชาการตำรวจนครบาล ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2542 โดยแบ่งได้เป็น 9 กองบังคับการตำรวจนครบาล ดังนี้

กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 (บก.น. 1) ประกอบด้วย
สน.ชนะสงคราม สน.นางเลิ้ง สน.บางโพ สน.พญาไท สน.มักกะสัน สน.ดินแดง สน.ดุสิต
สน.สามเสน สน.ห้วยขวาง

กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 (บก.น. 2) ประกอบด้วย
สน.คันนายาว สน.โคกคราม สน.ดอนเมือง สน.เตาปูน สน.ทุ่งสองห้อง สน.บางเขน สน.บางซื่อ
สน.ประชาชื่น สน.พหลโยธิน สน.สายไหม สน.สุทธิสาร

กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 (บก.น. 3) ประกอบด้วย
สน.จรเข้ น้อย สน.คลองกรุง สน.นิมิตรใหม่ สน.ประชาสำราญ สน.มีนบุรี สน.ร่วมเกล้า สน.ลำหิน
สน.ลาดกระบัง สน.ลำผักชี สน.หนองจอก สน.สุวินทวงศ์

กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 (บก.น. 4) ประกอบด้วย
สน.โชคชัย สน.บางชัน สน.บึงกุ่ม สน.ประเวศ สน.ลาดพร้าว สน.วังทองหลาง สน.หัวหมาก
สน.อุดมสุข

กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 (บก.น. 5) ประกอบด้วย

สน.คลองตัน สน.ทองหล่อ สน.ทุ่งมหาเมฆ สน.บางนา สน.บางโพธิ์บางพลี สน.พระโขนง
สน.ลุมพินี สน.วัดพระยาไกร

กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 (บก.น. 6) ประกอบด้วย

สน.จักรวรรดิ สน.บางรัก สน.ปทุมวัน สน.พระราชวัง สน.พลับพลาไชยเขต 1 สน.พลับพลาไชย
เขต 2 สน.ยานนาวา สน.สำราญราษฎร์

กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 (บก.น. 7) ประกอบด้วย

สน.ตลิ่งชัน สน.บวรมงคล สน.บางกอกน้อย สน.บางกอกใหญ่ สน.บางขุนนนท์ สน.บางพลัด
สน.บางยี่ขัน สน.บางเสาธง สน.ธรรมศาลา สน.ท่าพระ สน.ศาลาแดง

กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 (บก.น. 8) ประกอบด้วย

สน.ตลาดพลู สน.ทุ่งครุ สน.บางคอแหลม สน.บางมด สน.บางยี่เรือ สน.บุปผาราม สน.สำเหร่
สน.ปากคลองสาน สน.ราษฎร์บูรณะ สน.สมเด็จพระยา

กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 (บก.น. 9) ประกอบด้วย

สน.ท่าข้าม สน.เทียนทะเล สน.บางขุนเทียน สน.บางบอน สน.เพชรเกษม สน.ภาษีเจริญ
สน.แสมดำ สน.หนองแขม สน.หนองค้างพลู สน.หลักสอง

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลจำนวนคดียาเสพติดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งนำข้อมูลมาจาก
ศูนย์ข้อมูลและสถิติ กองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้ข้อมูลระหว่าง
ปี พ.ศ. 2540- 2542 ข้อมูลคดียาเสพติดที่นำมานี้เป็นรายงานเกี่ยวกับจำนวนคดียาเสพติดที่จับกุมได้
จากพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง มีตัวแปรที่จะทำการศึกษา คือ

1. ตัวแปรจำนวนคดีตามชนิดของยาเสพติด
2. ตัวแปรจำนวนคดีตามข้อหา

3.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ในปัญหาพิเศษนี้ได้มีการศึกษาทฤษฎี และหลักเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) ร้อยละ (Percentage)

การศึกษาในครั้งนี้ใช้ร้อยละในการคำนวณค่าของตัวแปรจำนวนคดีตามชนิดของยาเสพติด

2) การทดสอบแบบไค-สแควร์ (อุมาพร จันทศร, 2542)

เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบกับข้อมูลที่เป็นความถี่หรือจำนวน ซึ่งจะมีประสิทธิภาพเมื่อมีข้อกำหนดเบื้องต้น (assumption) ของการทดสอบ ดังนี้

1. ค่าสังเกตแต่ละค่าจะต้องอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น และเป็นอิสระจากกัน
2. จำนวนความถี่ทั้งหมดควรมีขนาดใหญ่
3. ความถี่คาดหวังในแต่ละกลุ่มไม่ควรจะมีขนาดเล็กเกินไป คือไม่ควรต่ำกว่า 5 แต่ถ้าพบว่า

กลุ่มใดมีค่าคาดหวังต่ำกว่า 5 อาจแก้ไขได้ ดังนี้

ก. เพิ่มจำนวนตัวอย่าง (n) ให้มากขึ้น หรือเพิ่มค่าสังเกตให้มากขึ้น

ข. รวมกลุ่มที่อยู่ติดกันเข้าด้วยกัน จนกระทั่ง E_i ไม่น้อยกว่า 5 วิธีนี้จะทำได้เมื่อการรวมกลุ่มแล้วไม่ทำให้เสียความหมายของกลุ่ม

ถ้ามีความถี่คาดหวังที่น้อยกว่า 5 ก็ควรมีจำนวนน้อยกว่า 20 % ของจำนวนกลุ่มทั้งหมด ดังนั้นในทางปฏิบัติให้นำ $5 \times$ จำนวนกลุ่มทั้งหมด เพื่อเป็นขนาดตัวอย่างที่น้อยที่สุดที่สามารถใช้ได้ แต่ถ้าได้ขนาดตัวอย่างใหญ่ขึ้นก็จะทำให้การทดสอบไค-สแควร์เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

4. ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ควรเป็นข้อมูลแจกแจง ไม่ควรอยู่ในรูปอัตราส่วน หรือร้อยละ

5. ไค-สแควร์ที่ขึ้นแห่งความเป็นอิสระเท่ากับ 1 และความถี่คาดหวังของบางกลุ่มมีค่าไม่ต่ำกว่า 5 แต่น้อยกว่า 10 ตัวสถิติไค-สแควร์จะไม่มีผลต่อเนื่อง จำเป็นต้องปรับค่าต่อเนื่องด้วยวิธีการของเพตส์(Yate) ดังนี้

$$\chi^2_{\text{corrected}} = \sum_{i=1}^k \frac{(|O_i - E_i| - 0.5)^2}{E_i}$$

ซึ่งการทดสอบนี้จะบอกได้แต่เพียงว่า จำนวนข้อมูลนั้นมีความแตกต่างกันจริง ตามสภาพการจำแนกตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่เท่านั้น จะไม่สามารถบอกถึงลำดับที่ของความสำคัญของตัวแปรคือ ไม่สามารถบอกได้ว่าตัวแปรใดมีความสำคัญมากน้อยไปกว่ากัน จะสามารถทดสอบได้ทั้งความแตกต่างและความสัมพันธ์ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของการวิจัย การทดสอบไค-สแควร์ที่ใช้ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1) การทดสอบของไค-สแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน (χ^2 - Test for Ratios)

เป็นการทดสอบเกี่ยวกับอัตราส่วนของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในประชากรกลุ่มหนึ่งว่าค่าอัตราส่วนในแต่ละเหตุการณ์เท่ากันหรือไม่หรือค่าอัตราส่วนเป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่ ทำการทดสอบโดยตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐาน : H_0 : อัตราส่วนของแต่ละเหตุการณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของแต่ละเหตุการณ์ ไม่เป็นไปตาม H_0

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$\chi^2_{\text{cal}} = \sum_{i=1}^k \frac{(O_i - E_i)^2}{E_i}$$

เมื่อ

k = จำนวนกลุ่มทั้งหมด

O_i = เป็นความถี่ที่สังเกตได้จากกลุ่มที่ i ; $i = 1, 2, \dots, k$

E_i = เป็นความถี่คาดหวังจากกลุ่มที่ i ; $i = 1, 2, \dots, k$

$$= np_i$$

n = จำนวนความถี่ทั้งหมด

$$= \sum_{i=1}^k O_i = \sum_{i=1}^k E_i$$

p_i = ความน่าจะเป็นที่จะเกิดกลุ่มที่ i

$$= \frac{\text{จำนวนเหตุการณ์ที่สนใจ}}{\text{จำนวนทั้งหมด}}$$

ซึ่งสามารถประมาณได้ด้วยการแจกแจงแบบไค-สแควร์ที่ขึ้นแห่งความเป็นอิสระ (degrees of freedom) เท่ากับ $k-1$ ที่ระดับนัยสำคัญ α (ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ กำหนด $\alpha = 0.05$)

การตัดสินใจ : ถ้าค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณมากกว่าค่าที่เปิดจากตารางจะปฏิเสธ H_0 (Reject H_0)

ถ้า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณน้อยกว่าหรือเท่ากับค่าที่เปิดจากตารางจะยอมรับ H_0 (Accept H_0)

การแปลผล : ถ้าปฏิเสธ H_0 สรุปว่า อัตราส่วนของเหตุการณ์ k เหตุการณ์ ไม่เป็นตามอัตราส่วนตามที่กำหนดไว้

สมมติฐานการวิจัยที่ใช้การทดสอบนี้ ได้แก่

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 จำนวนคดีอาชญากรรมทั้งหมดที่จับกุมได้ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ในปี 2542 แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 จำนวนคดีอาชญากรรมแต่ละชนิดที่จับกุมได้ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ในปี 2542 แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 จำนวนคดีอาชญากรรมชนิดต่าง ๆ ของกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 6 ในแต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาล จำนวนคดีอาชญากรรมชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 7 จำนวนคดีอาชญากรรมจำแนกตามข้อหา จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

2.2) การทดสอบของไค-สแควร์เกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของสัดส่วน (The χ^2 - Test for Homogeneity of Proportions)

เป็นวิธีการที่ใช้พิจารณาว่าสัดส่วนของลักษณะย่อยในแต่ละประชากรจะเท่ากันหรือไม่ และเพื่อทดสอบว่าความถี่ของกลุ่มตัวอย่างมาจากประชากรกลุ่มเดียวกันหรือไม่ โดยจะทำการเปรียบเทียบความถี่ที่สังเกตได้กับความถี่คาดหวัง ข้อมูลจะจัดลงในตารางแจกแจง 2 ทางชนิด $r \times k$

เมื่อ r คือจำนวนแถวในตารางแจกแจงความถี่
 k คือจำนวนแถวตั้งในตารางแจกแจงความถี่

สุ่มตัวอย่างจาก k ประชากร ด้วยขนาดตัวอย่าง n_1, n_2, \dots, n_k ตามลำดับ ข้อมูลที่ได้จากตัวอย่างจะสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ลักษณะย่อย	ตัวอย่างที่					
	1	2	...	j	...	k
1	O_{11}	O_{12}	...	O_{1j}	...	O_{1k}
2	O_{21}	O_{22}	...	O_{2j}	...	O_{2k}
...
i	O_{i1}	O_{i2}	...	O_{ij}	...	O_{ik}
...
r	O_{r1}	O_{r2}	...	O_{rj}	...	O_{rk}
รวม	n_1	n_2	...	n_j	...	n_k

สมมติฐาน : สัดส่วนในแต่ละลักษณะย่อยในแต่ละประชากรจะเท่ากันหรือเป็นเอกภาพ นั่นคือ

H_0 : สัดส่วนของลักษณะย่อยในประชากร k กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของลักษณะย่อยในประชากร k กลุ่ม แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ O_{ij} = ความถี่จากการสังเกตที่ได้จากตารางแจกแจง 2 ทางในแถวตอนที่ i แถวตั้งที่ j

E_{ij} = ความถี่คาดหวังที่ได้จากตารางแจกแจง 2 ทางในแถวตอนที่ i แถวตั้งที่ j

ซึ่งการหาค่า E_{ij} ภายใต้อัน H_0 ยังคงคล้ายกับการทดสอบ χ^2 ในตัวอย่าง 2 กลุ่ม

คือ $E_{ij} = \frac{(\text{ผลรวมของแถวตอนที่ } i)(\text{ผลรวมของแถวตั้งที่ } j)}{\text{จำนวนความถี่ทั้งหมด}}$

จำนวนความถี่ทั้งหมด

ซึ่งสามารถประมาณได้ด้วยการแจกแจงแบบไค-สแควร์ที่ขึ้นแห่งความเป็นอิสระ (degrees of freedom) เท่ากับ $(k-1)(r-1)$ ที่ระดับนัยสำคัญ α

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดสินใจ : ถ้าค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับหรือมากกว่าค่าที่เปิดจากตารางจะปฏิเสธ H_0
 (Reject H_0) ถ้า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณน้อยกว่าค่าที่เปิดจากตารางจะยอมรับ H_0
 (Accept H_0)

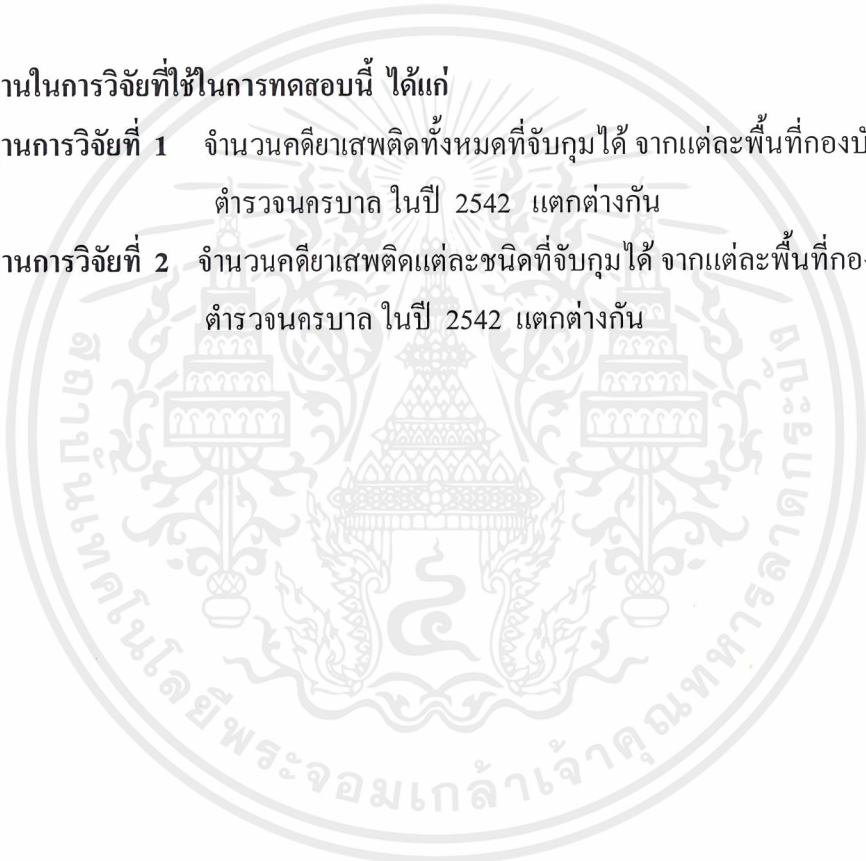
การแปลผล : ถ้าปฏิเสธ H_0 สรุปว่า สัดส่วนของลักษณะย่อยในประชากร k กลุ่ม แตกต่างกัน

หมายเหตุ : ค่า E_{ij} ไม่ควรมีค่าน้อยกว่า 5 เป็นจำนวนมากกว่า 20 % ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด
 ถ้าเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ อาจแก้ไขโดยรวมกลุ่มที่ใกล้กันเข้าด้วยกัน ซึ่งจะทำให้ degrees of freedom ลดลง

สมมติฐานในการวิจัยที่ใช้ในการทดสอบนี้ ได้แก่

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 จำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการ
 ตำรวจนครบาล ในปี 2542 แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 จำนวนคดียาเสพติดแต่ละชนิดที่จับกุมได้ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการ
 ตำรวจนครบาล ในปี 2542 แตกต่างกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

4.1 ศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดและชนิดยาต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในกองบัญชาการตำรวจนครบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2542

ตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในกองบัญชาการตำรวจนครบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 – 2542

ปี	จำนวนคดีทั้งหมด	ยาเสพติดให้โทษ				สารระเหย	ยากระตุ้นประสาทอื่น ๆ
		เฮโรอีน	ยาบ้า	กัญชา	อื่น ๆ		
2540	38,988	4,615	12,976	13,194	381	7,766	56
2541	44,308	3,559	22,988	12,097	452	5,114	98
2542	50,184	2,143	30,569	12,019	714	4,493	246

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีทั้งหมดที่จับกุมได้ในแต่ละปี พบว่า จำนวนคดีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2540 มี 38,988 คดี ปี พ.ศ. 2541 มี 44,308 คดี และปี พ.ศ. 2542 มี 50,184 คดี

เมื่อจำแนกคดีทั้งหมดตามกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็น 3 ประเภท คือ คดียาเสพติดให้โทษ สารระเหย และยากระตุ้นประสาทอื่น ๆ โดยในคดียาเสพติดให้โทษยังแบ่งได้เป็น 4 ชนิด ได้แก่ เฮโรอีน ยาบ้า กัญชา และยาเสพติดให้โทษอื่น ๆ พบว่า

ในคดียาเสพติดให้โทษ จำนวนคดีเฮโรอีนและกัญชามีแนวโน้มลดลง โดยจำนวนคดีเฮโรอีนและกัญชาในปี พ.ศ. 2540 มีจำนวน 4,615 และ 13,194 คดี ในปี พ.ศ. 2541 มีจำนวน 3,559 และ 12,097 คดี ในปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน 2,143 และ 12,019 คดี ตามลำดับ ในขณะที่จำนวนคดียาบ้าและยาเสพติดให้โทษอื่น ๆ กลับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2540 มีจำนวน 12,976 และ 381 คดี ปี พ.ศ. 2541 มีจำนวน 22,988 และ 452 คดี ปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน 30,569 และ 714 คดี ตามลำดับ

ในคดีสารระเหย จำนวนคดีมีแนวโน้มลดลง โดยในปี พ.ศ. 2540 มีจำนวน 7,766 คดี ปี พ.ศ. 2541 มีจำนวน 5,114 คดี ปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน 4,493 คดี

ในคดีอากระสุนประสาธอื่น ๆ จำนวนคดีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2540 มีจำนวน 56 คดี ปี พ.ศ. 2541 มีจำนวน 98 คดี ปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน 246 คดี

4.2 ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนของจำนวนคดีอาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้ระหว่างกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ของปี พ.ศ. 2540 - 2542

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : สัดส่วนของจำนวนคดีอาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของจำนวนคดีอาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วนโดยวิธี χ^2 - test ของจำนวนคดีอาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542

พื้นที่ \ ปี	2540 (ร้อยละ)	2541 (ร้อยละ)	2542 (ร้อยละ)	รวม
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	5,212 (13.37)	5,373 (12.13)	5,991 (11.94)	16,576
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	7,591 (19.47)	7,420 (16.75)	8,274 (16.49)	23,285
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	2,837 (7.28)	2,652 (5.98)	3,143 (6.26)	8,632
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	3,173 (8.14)	3,775 (8.52)	4,988 (9.94)	11,936
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	7,226 (18.53)	9,939 (22.43)	10,675 (21.27)	27,840
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	3,679 (9.43)	3,766 (8.50)	3,967 (7.91)	11,412
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	3,209 (8.23)	3,397 (7.67)	3,691 (7.35)	10,297
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	3,107 (7.97)	4,056 (9.15)	4,581 (9.13)	11,744
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	2,954 (7.58)	3,930 (8.87)	4,874 (9.71)	11,758
รวม	38,988 (100)	44,308 (100)	50,184 (100)	133,480

$\chi^2 = 719.59$, $df = 16$, $p\text{-value} = 0.000$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อจำแนกจำนวนคดีอาชญากรรมที่จับกุมได้ทั้งหมดตามพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ดังแสดงในตารางที่ 2 พบว่า ปี พ.ศ. 2540 จำนวนคดีอาชญากรรมที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยมีจำนวน 7,591 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.47 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 จำนวน 7,226 คดี คิดเป็นร้อยละ 18.53 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จำนวน 5,212 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.37 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคติน้อยกว่าร้อยละ 10

ปี พ.ศ. 2541 จำนวน คดีอาชญากรรมที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยมีจำนวน 9,939 คดี คิดเป็นร้อยละ 22.43 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 7,420 คดี คิดเป็นร้อยละ 16.75 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จำนวน 5,373 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.13 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคติน้อยกว่าร้อยละ 10

ปี พ.ศ. 2542 จำนวนคดีอาชญากรรมที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยมีจำนวน 10,675 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.27 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 8,274 คดี คิดเป็นร้อยละ 16.49 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จำนวน 5,991 คดี คิดเป็นร้อยละ 11.94 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคติน้อยกว่าร้อยละ 10

ผลการทดสอบสมมติฐานว่าสัดส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของสัดส่วน (χ^2 - test for Homogeneity of Proportions) พบว่า $\chi^2 = 719.59$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ซึ่งขั้นตอนการคำนวณแสดงในภาคผนวก ก. ดังนั้น สัดส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

4.3 ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนของจำนวนคดียาเสพติดแต่ละชนิดที่จับกุมได้ระหว่าง กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ของปี พ.ศ. 2540 –2542

1) เฮโรอีน

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : สัดส่วนของจำนวนคดีเฮโรอีนที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล
ใน 3 ปี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของจำนวนคดีเฮโรอีนที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล
ใน 3 ปี แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วนโดยวิธี χ^2 - test ของ
จำนวนคดีเฮโรอีนที่จับกุมได้ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี
พ.ศ. 2540-2542

พื้นที่ \ ปี	2540 (ร้อยละ)	2541 (ร้อยละ)	2542 (ร้อยละ)	รวม
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	437 (9.46)	327 (9.19)	210 (9.80)	974
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	1,065 (23.08)	862 (24.22)	649 (30.29)	2,576
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	100 (2.17)	78 (2.19)	70 (3.27)	248
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	406 (8.80)	348 (9.78)	150 (7.00)	904
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	1,242 (26.91)	845 (23.74)	383 (17.87)	2,470
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	406 (8.80)	271 (7.61)	179 (8.35)	856
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	224 (4.85)	223 (6.27)	114 (5.32)	561
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	359 (7.78)	343 (9.64)	224 (10.45)	926
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	376 (8.15)	262 (7.36)	164 (7.65)	802
รวม	4,615 (100)	3,559 (100)	2,143 (100)	10,317

$\chi^2 = 129.22$, $df = 16$, $p\text{-value} = 0.000$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อจำแนกจำนวนคดีเฮโรอินที่จับกุมได้ทั้งหมดตามพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ.2540 – 2542 ดังแสดงในตารางที่ 3 พบว่า จำนวนคดีเฮโรอินในปี พ.ศ. 2540 ที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยมีจำนวน 1,242 คดี คิดเป็นร้อยละ 26.91 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 1,065 คดี คิดเป็นร้อยละ 23.08 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคติน้อยกว่าร้อยละ 10

ปี พ.ศ. 2541 จำนวนคดีเฮโรอินที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยมีจำนวน 862 คดี คิดเป็นร้อยละ 24.22 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 จำนวน 845 คดี คิดเป็นร้อยละ 23.74 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคติน้อยกว่าร้อยละ 10

ปี พ.ศ.2542 จำนวนคดีเฮโรอินที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยมีจำนวน 649 คดี คิดเป็นร้อยละ 30.29 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 จำนวน 383 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.87 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 จำนวน 224 คดี คิดเป็นร้อยละ 10.45 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคติน้อยกว่าร้อยละ 10

ผลการทดสอบสมมติฐานว่าสัดส่วนของจำนวนคดีเฮโรอินที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของสัดส่วน พบว่า $\chi^2 = 129.22$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น สัดส่วนของจำนวนคดีเฮโรอินที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

2) แอมเฟตามีน (ยาบ้า)

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : สัดส่วนของจำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของจำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วนโดยวิธี χ^2 - test ของ จำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542

พื้นที่ \ ปี	2540 (ร้อยละ)	2541 (ร้อยละ)	2542 (ร้อยละ)	รวม
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	814 (6.27)	1,900 (8.27)	2,841 (9.29)	5,555
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	2,782 (21.45)	4,107 (17.86)	5,709 (18.66)	12,598
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	1,329 (10.24)	1,577 (6.86)	1,711 (5.60)	4,617
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	1,050 (8.09)	2,536 (11.03)	3,594 (11.76)	7,180
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	1,977 (15.24)	4,052 (17.63)	5,232 (17.12)	11,261
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	373 (2.87)	933 (4.06)	1,408 (4.61)	2,714
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	1,775 (13.68)	2,345 (10.20)	2,796 (9.15)	6,916
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	1,329 (10.24)	2,452 (10.67)	3,052 (9.98)	6,833
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	1,547 (11.92)	3,086 (13.42)	4,226 (13.83)	8,859
รวม	12,976 (100)	22,988 (100)	30,569 (100)	66,533
$\chi^2 = 865.13$, $df = 16$, $p\text{-value} = 0.000$				

เมื่อจำแนกจำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้ทั้งหมดตามพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ.2540 – 2542 ดังแสดงในตารางที่ 4 พบว่า จำนวนคดียาบ้าในปี พ.ศ. 2540 ที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยมีจำนวน 2,782 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.45 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 จำนวน 1,977 คดี คิดเป็นร้อยละ 15.24 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 จำนวน 1,775 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.68 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 12

ปี พ.ศ. 2541 จำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยมีจำนวน 4,107 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.86 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 จำนวน 4,052 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.63 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 จำนวน 3,086 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.42 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 12

ปี พ.ศ. 2542 จำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยมีจำนวน 5,709 คดี คิดเป็นร้อยละ 18.66 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5

จำนวน 5,232 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.12 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 จำนวน 4,226 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.83 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 12

ผลการทดสอบสมมติฐานว่าสัดส่วนของจำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของสัดส่วน พบว่า $\chi^2 = 865.13$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น สัดส่วนของจำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

3) กัญชา

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

- H_0 : สัดส่วนของจำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : สัดส่วนของจำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วนโดยวิธี χ^2 - test ของ จำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542

พื้นที่ \ ปี	2540 (ร้อยละ)	2541 (ร้อยละ)	2542 (ร้อยละ)	รวม
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	2,420 (18.34)	2,124 (17.56)	1,916 (15.94)	6,460
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	2,589 (19.62)	1,692 (13.99)	1,444 (12.01)	5,725
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	1,020 (7.73)	710 (5.87)	840 (7.00)	2,570
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	1,143 (8.66)	640 (5.29)	803 (6.68)	2,586
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	3,021 (22.91)	4,387 (36.27)	4,667 (38.83)	12,075
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	1,420 (10.76)	1,284 (10.61)	1,170 (9.73)	3,874
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	565 (4.28)	358 (2.96)	301 (2.50)	1,224
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	590 (4.47)	622 (5.14)	646 (5.38)	1,858
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	426 (3.23)	280 (2.31)	232 (1.93)	938
รวม	13,194 (100)	12,097 (100)	12,019 (100)	37,310
$\chi^2 = 1,124.83$, $df = 16$, $p\text{-value} = 0.000$				

เมื่อจำแนกจำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้ทั้งหมดตามพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540 – 2542 ดังแสดงในตารางที่ 5 จำนวนคดีกัญชาในปี พ.ศ. 2540 ที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยมีจำนวน 3,021 คดี คิดเป็นร้อยละ 22.91 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 2,589 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.62 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จำนวน 2,420 คดี คิดเป็นร้อยละ 18.34 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 11

ปี พ.ศ. 2541 จำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยมีจำนวน 4,387 คดี คิดเป็นร้อยละ 36.27 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จำนวน 2,124 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.56 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 1,692 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.99 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 11

ปี พ.ศ. 2542 จำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยมีจำนวน 4,667 คดี คิดเป็นร้อยละ 38.83 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จำนวน 1,916 คดี คิดเป็นร้อยละ 15.94 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 1,444 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.01 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 10

ผลการทดสอบสมมติฐานว่าสัดส่วนของจำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของสัดส่วน พบว่า $\chi^2 = 1,124.83$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น สัดส่วนของจำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

4) ยาเสพติดให้โทษอื่นๆ

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : สัดส่วนของจำนวนคดียาเสพติดให้โทษอื่น ๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของจำนวนคดียาเสพติดให้โทษอื่น ๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วนโดยวิธี χ^2 - test ของ จำนวนคดียาเสพติดให้โทษอื่นๆ ที่จับกุมได้ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542

พื้นที่ \ ปี	2540 (ร้อยละ)	2541 (ร้อยละ)	2542 (ร้อยละ)	รวม
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	26 (6.82)	32 (7.09)	52 (7.28)	110
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	56 (14.70)	69 (15.26)	44 (6.16)	169
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	138 (36.22)	105 (23.23)	405 (56.72)	648
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	82 (21.52)	60 (13.27)	109 (15.27)	251
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	34 (8.92)	121 (26.77)	38 (5.32)	193
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	16 (4.20)	15 (3.32)	12 (1.68)	43
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	7 (1.84)	12 (2.65)	8 (1.12)	27
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	14 (3.68)	31 (6.86)	34 (4.76)	79
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	8 (2.10)	7 (1.55)	12 (1.68)	27
รวม	381 (100)	452 (100)	714 (100)	1,547
$\chi^2 = 237.14$, $df = 16$, $p\text{-value} = 0.000$				

เมื่อจำแนกจำนวนคดียาเสพติดให้โทษอื่น ๆ ที่จับกุมได้ทั้งหมด ตามพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540 – 2542 ดังแสดงในตารางที่ 6 จำนวนคดียาเสพติดให้โทษอื่น ๆ ในปี 2540 ที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 โดยมีจำนวน 138 คดี คิดเป็นร้อยละ 36.22 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 จำนวน 82 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.52 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 56 คดี คิดเป็นร้อยละ 14.7 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 9

ปี พ.ศ. 2541 จำนวนคดียาเสพติดให้โทษอื่น ๆ ที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยมีจำนวน 121 คดี คิดเป็นร้อยละ 26.77 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 จำนวน 105 คดี คิดเป็นร้อยละ 23.23 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 69 คดี คิดเป็นร้อยละ 15.26 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 จำนวน 60 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.27 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปี พ.ศ. 2542 จำนวนคดีอาชญากรรมให้โทษอื่น ๆ ที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 โดยมีจำนวน 405 คดี คิดเป็นร้อยละ 56.72 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 จำนวน 109 คดี คิดเป็นร้อยละ 15.27 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 8

ผลการทดสอบสมมติฐานว่าสัดส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมอื่น ๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของสัดส่วน พบว่า $\chi^2 = 234.14$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น สัดส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมให้โทษอื่น ๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

5) สารระเหย

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : สัดส่วนของจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วนโดยวิธี χ^2 - test ของจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542

พื้นที่ \ ปี	2540 (ร้อยละ)	2541 (ร้อยละ)	2542 (ร้อยละ)	รวม
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	1,483 (19.10)	942 (18.42)	822 (18.30)	3,247
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	1,089 (14.02)	669 (13.08)	381 (8.48)	2,139
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	250 (3.22)	180 (3.52)	116 (2.58)	546
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	488 (6.28)	188 (3.68)	328 (7.30)	1,004
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	946 (12.18)	526 (10.28)	337 (7.50)	1,809
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	1,462 (18.83)	1,254 (24.52)	1,184 (26.35)	3,900
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	637 (8.20)	455 (8.90)	471 (10.48)	1,563
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	815 (10.50)	605 (11.83)	621 (13.82)	2,041
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	596 (7.67)	295 (5.77)	233 (5.19)	1,124
รวม	7,766 (100)	5,114 (100)	4,493 (100)	17,373
$\chi^2 = 365.11$, $df = 16$, $p\text{-value} = 0.000$				

เมื่อจำแนกจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้ทั้งหมดตามพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540 – 2542 ดังแสดงในตารางที่ 7 จำนวนคดีสารระเหย ในปี พ.ศ. 2540 ที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 โดยมีจำนวน 1,483 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.1 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 จำนวน 1,462 คดี คิดเป็นร้อยละ 18.83 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 1,089 คดี คิดเป็นร้อยละ 14.02 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 13

ปี พ.ศ. 2541 จำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 โดยมีจำนวน 1,254 คดี คิดเป็นร้อยละ 24.52 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จำนวน 942 คดี คิดเป็นร้อยละ 18.42 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 669 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.08 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปี พ.ศ. 2542 จำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 โดยมีจำนวน 1,184 คดี คิดเป็นร้อยละ 26.35 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จำนวน 822 คดี คิดเป็นร้อยละ 18.30 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 จำนวน 621 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.82 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 11

ผลการทดสอบสมมติฐานว่าสัดส่วนของจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของสัดส่วน พบว่า $\chi^2 = 365.11$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น สัดส่วนของจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

6) ยากะตุ้นประเภทอื่น ๆ

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : สัดส่วนของจำนวนคดียากะตุ้นประเภทอื่น ๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของจำนวนคดียากะตุ้นประเภทอื่น ๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละและผลการเปรียบเทียบค่าสัดส่วนโดยวิธี χ^2 - test ของจำนวนคดีอาชญากรรมฐานประสาทอื่นๆ ที่จับกุมได้ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540-2542

พื้นที่ \ ปี	2540 (ร้อยละ)	2541 (ร้อยละ)	2542 (ร้อยละ)	รวม
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	32 (57.14)	48 (48.98)	150 (60.97)	230
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	10 (17.86)	21 (21.43)	47 (19.10)	78
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	0 (0.00)	2 (2.04)	1 (0.41)	3
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	4 (7.14)	3 (3.06)	4 (1.63)	11
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	6 (10.71)	8 (8.16)	18 (7.32)	32
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	2 (3.57)	9 (9.19)	14 (5.69)	25
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	1 (1.79)	4 (4.08)	1 (0.41)	6
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	0 (0.00)	3 (3.06)	4 (1.63)	7
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	1 (1.79)	0 (0.00)	7 (2.84)	8
รวม	56 (100)	98 (100)	246 (100)	400
$\chi^2 = 24.06$, $df = 16$, $p\text{-value} = 0.000$				

เมื่อจำแนกจำนวนคดีอาชญากรรมฐานประสาทอื่น ๆ ที่จับกุมได้ทั้งหมดตามพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง ในปี พ.ศ. 2540 – 2542 ดังแสดงในตารางที่ 8 จำนวนคดีอาชญากรรมฐานประสาทอื่น ๆ ในปี พ.ศ. 2540 ที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 โดยมีจำนวน 32 คดี คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 10 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.86 และพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 จำนวน 6 คดี คิดเป็นร้อยละ 10.71 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 8

ปี พ.ศ. 2541 จำนวนคดีอาชญากรรมฐานประสาทอื่น ๆ ที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 โดยมีจำนวน 48 คดี คิดเป็นร้อยละ 48.98 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 21 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.43 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 10

ปี พ.ศ. 2542 จำนวนคดีจากระตู้นประสาทอื่น ๆ ที่จับกุมได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 โดยมีจำนวน 150 คดี คิดเป็นร้อยละ 60.97 รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 47 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.10 ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีน้อยกว่าร้อยละ 8

ผลการทดสอบสมมติฐานว่าสัดส่วนของจำนวนคดีจากระตู้นประสาทอื่น ๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของสัดส่วน พบว่า $\chi^2 = 24.06$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น สัดส่วนของจำนวนคดีจากระตู้นประสาทอื่น ๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

เนื่องจากผลการทดสอบในหัวข้อ 4.2 และ 4.3 แสดงว่าสัดส่วนของจำนวนคดีทั้งหมดและจำแนกตามชนิดยาเสพติดต่าง ๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ปีล่าสุดเป็นของปี พ.ศ. 2542 ดังนั้นในการเปรียบเทียบจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดและจำแนกตามชนิดยาเสพติดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ระหว่างกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 กอง จึงจะวิเคราะห์เฉพาะปี พ.ศ. 2542

4.4 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้ในปี

พ.ศ. 2542 ระหว่างกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	5,991
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	8,274
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	3,143
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	4,988
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	10,675
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	3,967
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	3,691
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	4,581
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	4,874
$\chi^2 = 8,499.81$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

จากตารางที่ 9 การทดสอบสมมติฐานอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี พ.ศ. 2542 แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน (χ^2 - test for Ratios) พบว่า $\chi^2 = 8,499.81$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ซึ่งขั้นตอนการคำนวณแสดงในภาคผนวก ข. ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 จากแต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาลแตกต่างกัน

4.5 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดแต่ละชนิดที่จับกุมได้ในปี

พ.ศ. 2542 ระหว่างกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง

1) เฮโรอีน

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดีเฮโรอีนที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดีเฮโรอีนที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 10

ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดีเฮโรอีนที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	210
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	649
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	70
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	150
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	383
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	179
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	114
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	224
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	164
$\chi^2 = 1,055.08$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

จากตารางที่ 10 การทดสอบสมมติฐานอัตราส่วนของจำนวนคดีเฮโรอีนที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 1,055.08$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดีเฮโรอีนที่จับกุมได้ในปี 2542 จากแต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

2) แอมเฟตามีน (ยาบ้า)

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	2,841
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	5,709
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	1,711
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	3,594
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	5,232
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	1,408
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	2,796
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	3,052
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	4,226
$\chi^2 = 5,012.00$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 11 การทดสอบสมมติฐานอัตราส่วนของจำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่ที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 5,012$, p-value = 0.000 < $\alpha = 0.05$ ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้ในปี 2542 จากแต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

3) กัญชา

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่ที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่ที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	1,916
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	1,444
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	840
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	803
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	4667
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	1,170
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	301
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	646
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	232
$\chi^2 = 11,058.00$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 12 การทดสอบสมมติฐานอัตราส่วนของจำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 11,058$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดีกัญชาที่จับกุมได้ในปี 2542 จากแต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

4) ยาเสพติดอื่นๆ

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดอื่นๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดอื่นๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดให้โทษอื่นๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	52
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	44
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	405
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	109
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	38
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	12
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	8
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	34
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	12
$\chi^2 = 1,599.07$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 13 การทดสอบสมมติฐานอัตราส่วนของจำนวนคดีอาเสพติดอื่นๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ในปี 2542 แตกต่างหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 1,599.07$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้นอัตราส่วนของจำนวนคดีอาเสพติดอื่นๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 จากแต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

5) สารระเหย

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	822
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	381
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	116
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	328
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	337
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	1,184
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	471
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	621
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	233
$\chi^2 = 1,754.89$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 14 การทดสอบสมมติฐานอัตราส่วนของจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 1,754.89$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้นอัตราส่วนของจำนวนคดีสารระเหยที่จับกุมได้ในปี 2542 จากแต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาลแตกต่างกัน

6) ยากกระตุ้นประสาทอื่นๆ

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดียากกระตุ้นประสาทอื่นๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดียากกระตุ้นประสาทอื่นๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียากกระตุ้นประสาทอื่นๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	150
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	47
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	1
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	4
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	18
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	14
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	1
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	4
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	7
$\chi^2 = 680.05$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 15 การทดสอบสมมติฐานอัตราส่วนของจำนวนคดีจากระดับประสาอื่น ๆ ที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 680.05$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดีจากระดับประสาอื่น ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 จากแต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

4.6 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ใน

ปี พ.ศ. 2542 ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ของกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่จับกุมได้ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ของกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง โดยวิธี χ^2 - test

ชนิดยา	เฮโรอีน	ยาบ้า	กัญชา	ยาเสพติดให้โทษอื่นๆ	สารระเหย	ยากระตุ้นประสาทอื่นๆ
จำนวนคดีที่จับกุมได้	2,143	30,569	12,019	714	4,493	246
$\chi^2 = 13,640$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.000$						

จากตารางที่ 16 พื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดที่จับกุมได้มากที่สุด คือยาบ้า โดยมีจำนวน 30,569 คดี รองลงมาคือกัญชา จำนวน 12,019 คดี และสารระเหย จำนวน 4,493 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 13,640$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ของกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่จับกุมได้ใน ปี 2542 แตกต่างกัน

4.7 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ของปี พ.ศ. 2542 ในแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล

พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 โดยวิธี χ^2 - test

ชนิดยา	เฮโรอีน	ยาบ้า	กัญชา	ยาเสพติดให้โทษอื่นๆ	สารระเหย	ยากระตุ้นประสาทอื่นๆ
จำนวนคดีที่จับกุมได้	210	2,841	1,916	52	822	150
$\chi^2 = 6,515.08$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.000$						

จากตารางที่ 17 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดที่จับกุมได้มากที่สุด คือ ยาบ้า โดยมีจำนวนคดี 2,841 คดี รองลงมาคือกัญชามีจำนวน 1,916 คดี และสารระเหย มีจำนวน 822 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 6,515.08$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

- H_0 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยวิธี χ^2 - test

ชนิดยา	เฮโรอีน	ยาบ้า	กัญชา	ยาเสพติดให้โทษอื่นๆ	สารระเหย	ยากระตุ้นประสาทอื่นๆ
จำนวนคดีที่จับกุมได้	649	5,709	1,444	44	381	47
$\chi^2 = 17,286.79$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.000$						

จากตารางที่ 18 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดที่จับกุมได้มากที่สุด คือ ยาบ้า โดยมีจำนวนคดี 5,709 คดี รองลงมา คือ กัญชามีจำนวน 1,444 คดี และเฮโรอีนมีจำนวน 649 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 17,286.79$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

- H_0 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 โดยวิธี χ^2 - test

ชนิดยา	เฮโรอีน	ยาบ้า	กัญชา	ยาเสพติดให้โทษอื่นๆ	สารระเหย	ยากระตุ้นประสาทอื่นๆ
จำนวนคดีที่จับกุมได้	70	1,711	840	405	116	1
$\chi^2 = 4,140.81$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.000$						

จากตารางที่ 19 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดที่จับกุมได้มากที่สุด คือ ยาบ้า โดยมีจำนวนคดี 1,711 คดี รองลงมา คือ กัญชา มีจำนวน 840 คดี และยาเสพติดให้โทษอื่นๆ มีจำนวน 405 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 4,140.81$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 20 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 โดยวิธี χ^2 - test

ชนิดยา	เฮโรอีน	ยาบ้า	กัญชา	ยาเสพติดให้โทษอื่นๆ	สารระเหย	ยากระตุ้นประสาทอื่นๆ
จำนวนคดีที่จับกุมได้	150	3,594	803	109	328	4
$\chi^2 = 11,495.91$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.000$						

จากตารางที่ 20 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดที่จับกุมได้มากที่สุดคือยาบ้า โดยมีจำนวนคดี 3,594 คดี รองลงมาคือกัญชา มีจำนวน 803 คดี และสารระเหยจำนวน 328 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 11,495.91$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยวิธี χ^2 - test

ชนิดยา	เฮโรอีน	ยาบ้า	กัญชา	ยาเสพติดให้โทษอื่นๆ	สารระเหย	ยากระตุ้นประสาทอื่นๆ
จำนวนคดีที่จับกุมได้	383	5,232	4,667	38	337	18
$\chi^2 = 17,092.02$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.000$						

จากตารางที่ 21 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดที่จับกุมได้มากที่สุดคือยาบ้า โดยมีจำนวนคดี 5,232 คดี รองลงมาคือกัญชา มีจำนวน 4,667 คดี และเฮโรอีน มีจำนวน 383 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 17,092.02$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 22 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 โดยวิธี χ^2 - test

ชนิดยา	เฮโรอีน	ยาบ้า	กัญชา	ยาเสพติดให้โทษอื่นๆ	สารระเหย	ยากระตุ้นประสาทอื่นๆ
จำนวนคดีที่จับกุมได้	179	1,408	1,170	12	1,184	14
$\chi^2 = 3,271.12$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.000$						

จากตารางที่ 22 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดที่จับกุมได้มากที่สุดคือยาบ้า โดยมีจำนวนคดี 1,408 คดี รองลงมา คือ สารระเหยมีจำนวน 1,184 คดี และกัญชา มีจำนวน 1,170 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 3,271.12$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 23 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 โดยวิธี χ^2 - test

ชนิดยา	เฮโรอีน	ยาบ้า	กัญชา	ยาเสพติดให้โทษอื่นๆ	สารระเหย	ยากระตุ้นประสาทอื่นๆ
จำนวนคดีที่จับกุมได้	114	2,796	301	8	471	1
$\chi^2 = 9,546.26$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.000$						

จากตารางที่ 23 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดที่จับกุมได้มากที่สุดคือยาบ้า โดยมีจำนวนคดี 2,796 คดี รองลงมาคือสารระเหย มีจำนวน 471 คดี และกัญชา มีจำนวน 301 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 9,546.26$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 8

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 24 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 โดยวิธี $\chi^2 - \text{test}$

ชนิดยา	เฮโรอีน	ยาบ้า	กัญชา	ยาเสพติด อื่นๆ	สารระเหย	ยากระตุ้น ประสาทอื่นๆ
จำนวนคดี ที่จับกุมได้	224	3,052	646	34	621	4
$\chi^2 = 8,737.94$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.000$						

จากตารางที่ 24 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดที่จับกุมได้มากที่สุด คือ ยาบ้า โดยมีจำนวนคดี 3,052 คดี รองลงมาคือกัญชา มีจำนวน 646 คดี และสารระเหย มีจำนวน 621 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 8,737.94$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ ในปี พ.ศ. 2542 ของพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 โดยวิธี χ^2 -test

ชนิดยา	เฮโรอีน	ยาบ้า	กัญชา	ยาเสพติดให้โทษอื่นๆ	สารระเหย	ยากระตุ้นประสาทอื่นๆ
จำนวนคดีที่จับกุมได้	164	4,226	232	12	233	7
$\chi^2 = 17,277.35$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.000$						

จากตารางที่ 25 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดที่จับกุมได้มากที่สุดคือ ยาบ้า โดยมีจำนวนคดี 4,226 คดี รองลงมาคือสารระเหย มีจำนวน 233 คดี และกัญชา มีจำนวน 232 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 17,277.35$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น ในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน

4.8 ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในแต่ละข้อหารวมทั้ง 3 ปี ระหว่างพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง

1) ผู้ผลิต

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้ผลิต จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้ผลิต จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้ผลิต ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล โดยวิธี $\chi^2 - test$

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	16
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	9
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	8
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	18
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	10
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	10
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	4
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	5
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	5
$\chi^2 = 19.93$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

จากตารางที่ 26 พื้นที่ที่จับกุมคดียาเสพติดในข้อหาผู้ผลิตได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 โดยมีจำนวนคดี 18 คดี รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 มีจำนวน 16 คดี ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีในข้อหานี้ไม่เกิน 10 คดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 19.93$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้ผลิตจากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

2) ผู้จำหน่าย

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้จำหน่าย จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้จำหน่าย จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

ตารางที่ 27 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้จำหน่าย ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล โดยวิธี χ^2 - test

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	809
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	1,952
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	566
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	1,117
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	2,080
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	719
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	1,944
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	1,516
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	1,856
$\chi^2 = 2,058.79$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 27 พื้นที่ที่จับกุมคดียาเสพติดในข้อหาผู้จำหน่ายได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยมีจำนวนคดี 2,080 คดี รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มีจำนวน 1,952 คดี พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 มีจำนวน 1,944 คดี พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 มีจำนวน 1,856 คดี พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 มีจำนวน 1,516 คดี ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีในข้อหานี้น้อยกว่า 1,300 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วนพบว่า

$\chi^2 = 2,058.79$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้จำหน่าย จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

3) ผู้เสพ

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้เสพ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้เสพ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้เสพที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล โดยวิธี χ^2 - test

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	8,462
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	7,009
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	3,281
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	2,756
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	13,125
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	7,351
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	2,184
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	3,316
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	1,548
$\chi^2 = 21,371.24$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

จากตารางที่ 28 พื้นที่ที่จับกุมคดียาเสพติดในข้อหาผู้เสพได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยมีจำนวนคดี 13,125 คดี รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 มีจำนวน 8,462 คดี พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 มีจำนวน 7,351 คดี พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มีจำนวน 7,009 คดี ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีในข้อหานี้น้อยกว่า 3,500 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 21,371.24$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้เสพ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

ผู้ครอบครอง

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

- H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมในข้อหาผู้ครอบครอง จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมในข้อหาผู้ครอบครอง จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมในข้อหาผู้ครอบครอง ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล โดยวิธี χ^2 -test

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	2,196
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	3,455
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	692
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	1,875
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	3,150
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	1,205
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	1,078
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	1,481
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	1,211
$\chi^2 = 4,005.3$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

จากตารางที่ 29 พื้นที่ที่จับกุมคดีอาชญากรรมในข้อหาผู้ครอบครองได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยมีจำนวนคดี 3,455 คดี รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 มีจำนวน 3,150 คดี พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 มีจำนวน 2,196 คดี พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 มีจำนวน 1,875 คดี ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีในข้อหานี้น้อยกว่า 1,500 คดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 4,005.3$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้ครอบครอง จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

4) ผู้ครอบครองหรือผู้เสพ

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้ครอบครองหรือผู้เสพ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้ครอบครองหรือผู้เสพ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

ตารางที่ 30 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้ครอบครองหรือผู้เสพที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล โดยวิธี $\chi^2 - \text{test}$

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	5,085
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	10,856
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	4,085
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	6,196
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	9,466
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	2,123
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	5,082
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	5,424
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	7,135
$\chi^2 = 9,319.9$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 30 พื้นที่ที่จับกุมคดียาเสพติดในข้อหาผู้ครอบครองหรือผู้เสพได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 โดยมีจำนวนคดี 10,856 คดี รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 มีจำนวน 9,466 คดี พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 มีจำนวน 7,135 คดี พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 มีจำนวน 6,196 คดี ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีในข้อหานี้น้อยกว่า 5,500 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 9,319.9$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาผู้ครอบครองหรือผู้เสพ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

5) ข้อหาอื่น ๆ

สมมติฐานเพื่อการทดสอบ คือ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาอื่น ๆ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาอื่น ๆ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 ตารางผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาอื่น ๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล โดยวิธี χ^2 - test

พื้นที่	จำนวนคดี
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	8
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	4
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	0
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	1
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	9
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	4
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	5
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	2
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	3
$\chi^2 = 18$, $df = 8$, $p\text{-value} = 0.000$	

จากตารางที่ 31 พื้นที่ที่จับกุมคดียาเสพติดในข้อหาอื่น ๆ ได้มากที่สุด คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 โดยมีจำนวนคดี 9 คดี รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จำนวน 8 คดี พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 มีจำนวน 5 คดี ส่วนพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ มีจำนวนคดีในข้อหานี้ไม่เกิน 4 คดี

ผลการทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับหลายอัตราส่วน พบว่า $\chi^2 = 18$, $p\text{-value} = 0.000 < \alpha = 0.05$ ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดในข้อหาอื่น ๆ จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิเคราะห์และอภิปราย

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์

จากการศึกษาและเปรียบเทียบจำนวนคดียาเสพติดที่จับกุมได้ในเขตกรุงเทพมหานคร ของปี พ.ศ. 2540 – 2542 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลและสถิติ กองบัญชาการตำรวจนครบาล สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดและยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในกองบัญชาการตำรวจนครบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 – 2542 สรุปได้ว่า จำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อจำแนกประเภท จำนวนคดีเฮโรอีน กัญชาและสารระเหยมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่จำนวนคดียาบ้า ยาเสพติดให้โทษอื่น ๆ และยากระตุ้นประสาทอื่น ๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ยาเสพติดให้โทษอื่น ๆ และยากระตุ้นประสาทอื่น ๆ มีจำนวนไม่มากนักหรืออาจกล่าวได้ว่ามีความสำคัญน้อย

จากการเปรียบเทียบสัดส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้ ระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง สรุปได้ว่า สัดส่วนของจำนวนยาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน โดยในปี พ.ศ. 2540 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 ส่วนในปี พ.ศ. 2541 และ 2542 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2

จากการเปรียบเทียบสัดส่วนของจำนวนคดียาเสพติดแต่ละชนิดที่จับกุมได้ระหว่าง ปี พ.ศ. 2540 - 2542 ของกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง พบว่า ยาเสพติดแต่ละชนิดมีสัดส่วนของจำนวนคดีที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

1. เฮโรอีน ปี พ.ศ. 2540 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ส่วนในปี พ.ศ. 2541 และ 2542 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5

2. แอมเฟตามีน (ยาบ้า) ปี พ.ศ. 2540 2541 และ 2542 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5

3. กล้วยา ปี พ.ศ. 2540 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ส่วนในปี พ.ศ. 2541 และ 2542 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1

4. ยาเสพติดให้โทษอื่น ๆ ปี พ.ศ. 2540 และ 2542 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 ส่วนในปี พ.ศ. 2541 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3

5. สารระเหย ปี พ.ศ. 2540 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 ส่วนในปี พ.ศ. 2541 และ 2542 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1

6. ยากระตุ้นประสาทอื่น ๆ ปี พ.ศ. 2540 2541 และ 2542 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2

จากการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ระหว่างกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง สรุปได้ว่า จำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกัน โดยที่พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 มีจำนวนคดีมากที่สุด คือ 10,675 คดี รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มีจำนวน 8,274 คดี

จากการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดแต่ละชนิดที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ระหว่างกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง สรุปได้ว่า ยาเสพติดแต่ละชนิดมีจำนวนคดีที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกัน โดยเฮโรอีนและยาบ้าจับกุมได้มากที่สุดในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มีจำนวน 649 และ 5,709 คดี ตามลำดับ กล้วยา จับกุมได้มากที่สุดในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 มีจำนวน 4,667 คดี ยาเสพติดให้โทษอื่น ๆ จับกุมได้มากที่สุดในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 มีจำนวน 405 คดี สารระเหยจับกุมได้มากที่สุดในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 มีจำนวน 1,184 คดี และยากระตุ้นประสาทอื่น ๆ จับกุมได้มากที่สุดในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 มีจำนวน 150 คดี

จากการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล สรุปได้ว่า จำนวนคดียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ของกองบังคับการตำรวจนครบาลที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน โดยคดีที่จับกุมได้มากที่สุด คือ ยาบ้า มีจำนวน 30,569 คดี รองลงมา คือ กล้วยา มีจำนวน 12,019 คดี

จากการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคลิยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี พ.ศ. 2542 ในแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล พบว่า ทุกพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลมีจำนวนคลิยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 แตกต่างกัน โดยทุกพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลมีจำนวนคลิยาเสพติดเป็นอันดับ 1 ถัดมาเป็นอันดับ 2 ยกเว้นพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 และ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 ที่คดีสารระเหยมีจำนวนคดีเป็นอันดับ 2

จากการเปรียบเทียบอัตราส่วนของจำนวนคลิยาเสพติดในแต่ละข้อหารวมทั้ง 3 ปี ระหว่างพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 กอง พบว่า ทุกข้อหาที่มีจำนวนคลิยาเสพติดจากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อหาผู้ผลิต พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1
2. ข้อหาผู้จำหน่าย พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2
3. ข้อหาผู้เสพ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1
4. ข้อหาครอบครอง พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5

จากที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปผลที่สำคัญได้ดังนี้

1. คลิยาเสพติดที่จับกุมได้ ส่วนใหญ่พบมากในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 และ พื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 เป็นอันดับ 1
2. ข้อหาผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ผู้เสพ พบมากในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 เป็นอันดับ 1 ส่วนข้อหาผู้ครอบครอง พบมากในพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 เป็นอันดับ 1

5.2 อภิปราย

จากผลสรุปที่ได้เอานำมาใช้พิจารณาประกอบการตัดสินใจในการปรับปรุงงานทั้งในด้านนโยบายและมาตรการในการป้องกันและปราบปรามสิ่งเสพติดให้ได้ผลและประสิทธิภาพได้ ดังนี้

1. การจัดสรรงบประมาณ จากการศึกษาส่วนหนึ่งของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน และสัดส่วนของจำนวนคดีแต่ละชนิดที่จับกุมได้จากพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน ดังนั้นจึงควรพิจารณาให้พื้นที่ที่มีจำนวนคดียาเสพติดมากได้รับงบประมาณมากกว่าพื้นที่ที่มีจำนวนคดียาเสพติดน้อย ทั้งนี้เพื่อให้เพียงพอและเหมาะสมกับพื้นที่และในการจัดสรรงบประมาณก็ไม่ควรพิจารณาเพียงสัดส่วนของจำนวนคดีในปีก่อนๆ ที่ผ่านมาเพียงอย่างเดียว

2. การรณรงค์เผยแพร่ความรู้ด้านยาเสพติด นอกเหนือจากจำนวนคดีทั้งหมดที่แตกต่างกัน จะชี้ให้เห็นว่าควรมีมาตรการของการรณรงค์ที่ต่างกันแล้ว ความสำคัญหรือปริมาณการแพร่ระบาดของแต่ละชนิดยาก็มีส่วนสำคัญต่อการรณรงค์ด้วย จากผลสรุปแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของจำนวนคดียาเสพติดแต่ละชนิด ชี้ให้เห็นว่ายาบ้ามีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่นๆ และเป็นตัวสำคัญที่ทำให้จำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดเพิ่มขึ้นทุกปี นอกจากนี้จำนวนคดียาเสพติดชนิดต่างๆ ที่จับกุมได้ในปี 2542 ของกองบัญชาการตำรวจนครบาลและในแต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาลยังสรุปได้ว่าคดียาบ้ามีมากเป็นอันดับ 1 ดังนั้น การรณรงค์จึงควรให้ความสำคัญกับยาบ้าให้มากขึ้นแต่ก็ไม่ควรมองข้ามยาเสพติดชนิดอื่น ๆ ซึ่งมีแนวโน้มลดลง เพื่อยาเสพติดจะได้มีน้อยลงหรือหมดไป

3. ด้านการปราบปราม จากการศึกษาทุกข้อหาในคดียาเสพติดจากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล แตกต่างกัน ดังนั้นเจ้าหน้าที่จึงควรให้ความสำคัญและสอดคล้องดูแลพื้นที่ที่มีผู้ผลิตผู้จำหน่ายและผู้ครอบครองให้มากเป็นพิเศษ เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 2 ของแผนแม่บทกรมตำรวจฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2540 – 2544) คือ ลดปัญหายาเสพติดในประเทศไทย ทั้งในด้านการเป็นประเทศผู้ผลิต ผู้ส่งผ่านและผู้บริโภค โดยใช้มาตรการเชิงรุกในการแก้ปัญหา

อย่างไรก็ตามสรุปที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ได้มาจากการศึกษาตัวแปรจำนวนคดีเพียงอย่างเดียวโดยไม่ได้อภิปรายตัวแปรอื่น ๆ ประกอบ ดังนั้นการตัดสินใจจึงควรได้พิจารณาตัวแปรต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อด้วย

ภาคผนวก ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง การทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของสัดส่วน
(The χ^2 -Test for Homogeneity of Proportions)

การทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับความเป็นเอกภาพของสัดส่วนของข้อมูลจากตารางที่ 2 มีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบ

H_0 : สัดส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

2. คำนวณค่า E_{ij} ของแต่ละเซลล์

โดย
$$E_{ij} = \frac{(\text{ผลรวมของแถวอนที่ } i) (\text{ผลรวมของแถวอนที่ } j)}{(\text{จำนวนความถี่ทั้งหมด})}$$

ดังนั้น จะได้ค่าความถี่คาดหวังในแต่ละเซลล์ ดังนี้

พื้นที่ \ ปี	ปี		
	2540	2541	2542
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	4841.66	5502.32	6232.02
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	6801.29	7729.34	8754.38
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	2521.31	2865.35	3245.34
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	3486.37	3962.09	4487.54
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	8131.75	9241.34	10466.91
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	3333.32	3788.15	4290.53
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	3007.64	3418.04	3871.33
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	3430.29	3898.36	4415.35
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	3434.38	3903.01	4420.61

$$\begin{aligned}
3. \text{ คำนวณค่า } \chi^2_{\text{cal}} &= \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O - E)^2}{E} \\
&= \frac{(5,212 - 4841.66)^2}{4841.66} + \frac{(5,373 - 5,502.32)^2}{5,502.32} + \dots + \frac{(4,874 - 4,420.61)^2}{4,420.61} \\
&= 719.59
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
\text{จากตารางการแจกแจง } \chi^2 \text{ ที่ d.f.} &= (9-1)(3-1) \\
&= 16
\end{aligned}$$

$$\text{และที่ระดับนัยสำคัญ} = 0.05$$

$$\text{ได้ } \chi^2_{\text{ตาราง}} = 26.30$$

จากผลการวิเคราะห์พบว่า $\chi^2_{\text{cal}} > \chi^2_{\text{ตาราง}}$ นั่นคือ ปฏิเสธ H_0

ดังนั้น สัดส่วนของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลใน 3 ปี แตกต่างกัน

ภาคผนวก ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง การทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับอัตราส่วน (The χ^2 - Test for Ratios)

การทดสอบไคสแควร์เกี่ยวกับอัตราส่วนของข้อมูลจากตารางที่ 9 มีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบ

H_0 : อัตราส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกัน

2. คำนวณค่าความถี่คาดหวัง (E_i)

$$\begin{aligned} \text{โดย } E_i &= np_i && ; n = \text{จำนวนความถี่ทั้งหมด} \\ &= 50,184 \times \frac{1}{9} \\ &= 5,576 \end{aligned}$$

3. คำนวณค่า χ^2_{cal}

$$\begin{aligned} \chi^2_{\text{cal}} &= \sum_{i=1}^9 \frac{(O_i - E_i)^2}{E_i} \\ &= \frac{(5,991 - 5,576)^2}{5,576} + \frac{(8,274 - 5,576)^2}{5,576} + \dots + \frac{(4,874 - 5,576)^2}{5,576} \\ &= 8,499.81 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{จากตารางการแจกแจง } \chi^2 \text{ ที่ d.f.} &= (9-1) \\ &= 8 \end{aligned}$$

$$\text{และที่ระดับนัยสำคัญ} = 0.05$$

$$\text{ได้ } \chi^2_{\text{ตาราง}} = 15.51$$

จากผลการวิเคราะห์พบว่า $\chi^2_{\text{cal}} > \chi^2_{\text{ตาราง}}$ นั่นคือ ปฏิเสธ H_0

ดังนั้น อัตราส่วนของจำนวนคดีอาชญากรรมทั้งหมดที่จับกุมได้จากแต่ละพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาลในปี 2542 แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

กรรณิการ์ นูแป, จิตต์เกษม สุรธรรมานันท์ และ ผาติกรณ์ ตันทวุฑูโฒ. 2541. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ของเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมประพฤติกองกุมความประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางกับลักษณะการกระทำผิดและสาเหตุในการกระทำผิด. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.

กองวิชาการและวางแผน. 2535. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาและการสำรวจสภาพปัญหาเสพติดในกรุงเทพมหานคร. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, กรุงเทพฯ.

กิติพัฒน์ พงษ์พันธ์. 2539. การศึกษาทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มผู้ขับรถบรรทุกศึกษาเฉพาะจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ไกร สอนสี. 2540. บทบาทในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองในสังกัดตำรวจภาค 4. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยคดีศึกษา.

จุลจรัส ลิ้มถาวร. ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการปราบปรามยาบ้าของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (กรณีศึกษาจังหวัดลำพูน). วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง.

ชวลิต ขอดมณีและคณะ. 2534. ความสัมพันธ์ของการติดยากับการก่ออาชญากรรม. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, กรุงเทพฯ.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. 2526. รายงานการวิจัยจุฬาลงกรณ์เรื่องการศึกษาวิเคราะห์การศึกษาในแง่ของกฎหมาย, กรุงเทพฯ.

ประคอง กรรณสูต. 2535. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤกษกรรมศาสตร์. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

นักรบ หล่มวิรัตน์. 2535. แนวความคิดในการปราบปรามยาเสพติดให้โทษศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการตำรวจ กองบัญชาการตำรวจป้องกันปราบปรามยาเสพติด. ปรินญาหมาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

นันท์ชัย สุขา. 2540. การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีภูธร สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคาม. ปรินญาศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

นิภา ศรีไพโรจน์. 2533. สถิตินอนพาราเมตริก. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.

พิชิต พิทักษ์โลหพิตร. 2541. การศึกษาคติของผู้บริหารระดับกลางต่อการบริหารงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษ (กรณีศึกษาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ) วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ.

ไพโรจน์ ศิริโรจน์. 2525. บทบาทของตำรวจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษเพื่อความมั่นคงของชาติ. วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยกองทัพบก, กรุงเทพฯ.

ลิขิต เถอดสิทธิ์ศักดิ์. 2528. เอกสารวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะวิชาสังคมศาสตร์เรื่องการพัฒนามาตรการและองค์กรเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติด วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, กรุงเทพฯ.

เกา สารสิน. 2521. ปัญหาการควบคุมยาเสพติดในประเทศไทย การศึกษาเฉพาะกรณีมาตรการและยุทธศาสตร์เพื่อความมั่นคงของชาติ. เอกสารวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะวิชาสังคมจิตวิทยา วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, กรุงเทพฯ.

วุฒิ เหล่าสุนทรและคณะ. 2536. รายงานการวิจัยเรื่องอาชญากรรม(การค้ายาเสพติด) โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานและขั้นตอนการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขัง. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, กรุงเทพฯ.

วิเชษฐ์ เทพพานิช. 2540. ปัญหาและอุปสรรคของข้าราชการตำรวจในการปราบปรามยาเสพติด ศึกษากรณีสถานีตำรวจนครบาลลาดกระบัง ภาคนิพนธ์พัฒนาบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาผู้แทนราษฎร. 2530. ญัตติควมร้องขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแก้ไขปัญหาเรื่องยาเสพติด, กรุงเทพฯ.

สุพัฒน์ วีระเวชเจริญชัย. 2536. ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ. โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, กรุงเทพฯ.

อุดม คุณศรีวัชร. 2539. หนังสืออ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับยาเสพติด. โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ, กรุงเทพฯ.

อุมพร จันทรร. 2541. สถิติที่ไม่ใช่พารามิเตอร์. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.

อำนาจ เลิศชนยันต์. 2539. สถิติอนพารามิเตอร์. โรงพิมพ์ศิลปสนองการพิมพ์, กรุงเทพฯ.

Schur, E. 1965. Crime without Victim : Engle Wood Clief. Prentice-Hall, Newjersey.

